Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2643 | 6 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 6 noiembrie 1957

Trăiască a 40-a aniversare A MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE

De la Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne anunță cu nemărginită durere moartea tovarășului Grigore Preoteasa, membru supleant al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R., luptător devotat pentru cauza poporului muncitor, pentru întărirea și înflorirea Republicii Populare Romîne.

Tovarășul Grigore Preoteasa făcea parte din delegația Partidului Muncitoresc Romîn și a Guvernului R.P. Romîne care a plecat în dimineața de 4 noiembrie la Moscova pentru a participa la sărbătorirea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

La sosirea delegației la Moscova, în timpul aterizării, avionul a suferit o avarie. În accident și-au pierdut viața tovarășul Grigore Preoteasa, membru supleant al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R., locotenentul major V. N. Șliahov — comandantul avionului, căpitanul I. I. Hriukalov — pilot și N. Z. Pavlikov — tehnician.

Ceilalți membri ai delegației cît și persoanele care o însoțesc nu au suferit decît ușoare răni și contuzii; starea sănătății lor este bună.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne exprimă pe această cale Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. mulțumiri pentru condoleanțele transmise în legătură cu moartea tovarășului Grigore Preoteasa și pentru măsurile luate în vederea îngrijirii sănătății celorlalți membri ai delegației.

In legătură cu sosirea în U. R. S. S. a delegației de partid și guvernamentale a Republicii Populare Romîne

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 noiembrie a sosit la Moscova la sărbătorirea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie delegația de partid și guvernamentală a Republicii Populare Romîne în frunte cu președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne, tovarășul Chivu Stoica.

Avionul în care călătorea delegația de partid și guvernamentală a Republicii Populare Romîne a suferit în timpul aterizării pe aerodrom o avarie. În urma accidentului a murit tovarășul Grigore Preoteasa, membru al delegației, membru supleant al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R., locotenentul major Șliahov V. N., comandantul avionului, căpitanul Hriukalov I. I., pilot, tehnicianul Pavlikov N. Z. Ceilalți membri ai delegației și persoanele care o însoțesc au suferit contuzioni și răniri ușoare. Situația generală a sănătății lor este în prezent mulțumitoare.

În seara zilei de 4 noiembrie, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., tovarășul N. A. Bulganin, a vizitat pe președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne, tovarășul Chivu Stoica, și i-a exprimat în numele guvernului U.R.S.S., al C.C. al P.C.U.S. adînci condoleanțe cu ocazia morții tovarășului Grigore Preoteasa, membru supleant al Biroului Politic, secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn.

Guvernul U.R.S.S. și C.C. al P.C.U.S. au trimis guvernului Republicii Populare Romîne și Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn o telegramă în care își exprimă adîncile condoleanțe cu ocazia morții tovarășului Grigore Preoteasa, membru supleant al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R.

Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

Dragi tovarăși,

Am primit scrisoarea dv. cu privire la accidentul avionului special cu care delegația de partid și guvernamentală a Republicii Populare Romîne călătorea spre Moscova pentru a participa la sărbătorirea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Sîntem mișcați de atenția și grija tovărășească pe care ați manifestat-o în această împrejurare atît de dureroasă pentru noi.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne vă exprimă mulțumiri pentru condoleanțele ce ni le-ați adresat în legătură cu moartea tovarășului Grigore Preoteasa, membru supleant al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R., pentru măsurile luate în vederea îngrijirii sănătății tovarășilor accidentați, precum și în vederea cercetării cauzelor accidentului.

Cu stimă,

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
EMIL BODNARAȘ

Din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, anunță cu adîncă durere încetarea din viață la 4 noiembrie 1957 a tovarășului Grigore Preoteasa, membru supleant al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, deputat al Marii Adunări Naționale, fiu devotat al poporului și militant activ pentru cauza socialismului și păcii.

Adunarea din Capitală consacrată sărbătoririi zilei de 7 Noiembrie

Marți seara a avut loc în sala Teatrului de Operă și Balet al R.P. Romîne adunarea festivă organizată de Comitetul orășenesc București al P.M.R. și Comitetul executiv al Sfatului Popular al Capitalei, consacrată sărbătoririi zilei de 7 Noiembrie — cea de-a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Sala Operei a căpătat un aspect sărbătoresc. Pe marea scenă drapată în roșu și străjuită de portretul lui Vladimir Ilici Lenin, sînt înscrise datele festive 1917—1957, iar dedesubt chemarea: „Trăiască a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie!"

Sînt prezenți numeroși invitați: membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, deputați ai Marii Adunări Naționale, conducători ai organizațiilor obștești și ai instituțiilor centrale, oameni de știință, artă și cultură, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor obștești, generali și ofițeri superiori ai Forțelor noastre Armate, vechi militanți ai mișcării muncitorești din țara noastră, participanți la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, fruntași în producție din întreprinderile și instituțiile Capitalei, fruntași în muncă de pe ogoarele regiunii București.

Ora 18. În prezidiul adunării festive iau loc tovarășii: Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Alexandru Drăghici, Constantin Pîrvulescu, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R.,

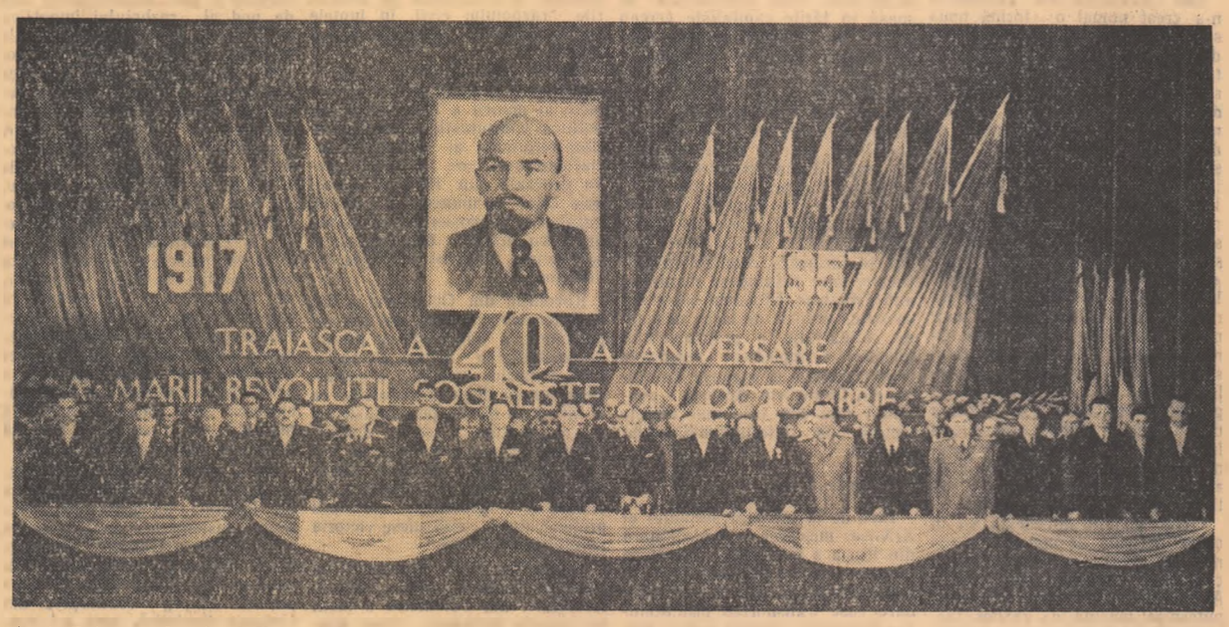

A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, generalcolonel Leontin Sălăjan, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., ministrul Forțelor Armate ale R.P. Romîne, A. F. Gorkin, conducătorul delegației de vechi membri ai P.C.U.S., care ne vizitează țara, Janos Fazekaș și Vladimir Gheorghiu, secretari ai C.C. al P.M.R., Al. Bîrlădeanu și Gherasim Popa, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele A.R.L.U.S., generalmaior I. P. Juravlev, atașatul militar al Uniunii Sovietice la București, Fl. Dănălache, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R., Constanța Crăciun, Petre Drăgoescu, Th. Iordăchescu, Ion Pas, membri ai C.C. al P.M.R., I. A. Atakisiev, E. I. Barișev, A. S. Kostenko, V. A. Kocervinski, A. V. Lapin, M. M. Nazdrin, I. N. Smirnov, V. M. Soldatkin, A. P. Sasmurin, membri ai delegației de vechi membri ai P.C.U.S.; acad. prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al A.R.L.U.S., V. Cristache, prim secretar al Comitetului regional București al P.M.R., Virgil Trofin, prim secretar al C.C. al U.T.M., Stela Enescu, președinta C.F.D.R., ing. Anton Vlădoiu, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei, Pavel Ștefan, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular al regiunii București, Eroul Muncii

(Continuare în pag. 2-a)

Cuvîntarea rostită de tovarășul Emil Bodnăraș

Tovarăși,

Cu 40 de ani în urmă s-a produs cel mai măreț eveniment din milenara istorie a umanității. Sub conducerea Partidului bolșevic, în frunte cu V. I. Lenin, proletariatul Rusiei a înfăptuit prima revoluție socialistă din lume. Pe o șesime a globului, orînduirea bazată pe înrobirea și asuprirea poporului de către o minoritate de exploatatori și jefuitori s-a prăbușit în fața asaltului revoluționar al maselor muncitoare. După milenii de robie și silnicie a început clădirea unei societăți noi în care exploatarea și asuprirea nu-și mai aveau loc.

„Avem tot dreptul să ne mîndrim — scria Lenin la a patra aniversare a Revoluției din Octombrie — și ne mîndrim chiar că noi am avut parte de fericirea de a începe construirea Statului Sovietic, de a inaugura astfel o epocă nouă în istoria mondială, epoca dominației unei clase noi, care în toate țările capitaliste este asuprită și care pretutindeni pășește spre o viață nouă, spre victoria asupra burgheziei, spre dictatura proletariatului, spre izbăvirea omenirii de jugul capitalului, de războaiele imperialiste".

Viața a confirmat pe deplin adevărul cuvintelor lui V. I. Lenin. În zilele noastre, la numai 40 de ani de la Marea Revoluție, societatea socialistă s-a instaurat de mult în Uniunea Sovietică, steagul socialismului biruitor flutură deasupra a 13 state cuprinzînd peste o treime din omenire. Întreaga dezvoltare a istoriei contemporane arată că viitorul aparține socialismului.

Tovarăși,

Încă de la începutul secolului al XX-lea, trecerea capitalismului în ultimul său stadiu de dezvoltare, imperialismul, ascuțirea tuturor contradicțiilor capitalismului, a pus la ordinea zilei spargerea frontului imperialist de către revoluția proletară.

Continuator credincios al operei lui Marx și Engels, îmbogățind și dezvoltînd marxismul în noile condiții istorice, Lenin a ajuns la concluzia posibilității victoriei revoluției socialiste într-o singură țară. Teoria leninistă a revoluției socialiste a deschis o largă perspectivă revoluționară proletariatului din întreaga lume, i-a descătușat inițiativa în lupta împotriva burgheziei, i-a întărit încrederea în victoria cauzei socialismului.

Prima revoluție socialistă victorioasă a izbucnit în Rusia, nod în acea vreme al tuturor contradicțiilor imperialismului, veriga lui cea mai slabă, unde sub conducerea lui Lenin, se crease partidul bolșevic, călit în lupte, indisolubil legat de mase, intransigent față de orice oportunism și reformism, capabil să călăuzească proletariatul la asaltul victorios împotriva capitalului.

Drumul parcurs de Uniunea Sovietică în cei 40 de ani care au trecut de la Revoluția din Octombrie constituie o ilustrare grăitoare a forței uriașe a socialismului, a superiorității lui asupra capitalismului.

Rusia fusese cu mult depășită de marile țări ale Europei și Americii în domeniul dezvoltării economice. Această rămînere în urmă s-a agravat și mai mult în urma războiului imperialist și a războiului civil care au dus la o catastrofală scădere a producției, la pustiirea țării și foamete, aruncînd Rusia cu cîteva decenii înapoi față de nivelul atins în 1913.

Imperialiștii au recurs la toate mijloacele spre a împiedica consolidarea Puterii Sovietice, care constituia îndemn și exemplu pentru milioanele de exploatați din toate țările. Chemării la pace adresată de Puterea Sovietică întregii lumi i s-a răspuns din partea cercurilor imperialiste prin trimiterea armatelor a 14 state capitaliste împotriva Rusiei, prin finanțarea și înarmarea bandelor albe conduse de generali țariști.

Dar nici ruina, haosul economic și foametea, nici războiul civil dezlănțuit de forțele contrarevoluționare, nici blocada și intervenția militară străină n-au putut îngenunchia poporul sovietic. Eroicul proletariat rus, condus de partidul bolșevic, a mobilizat în jurul lui toate forțele poporului și le-a călăuzit la victorie. Mărețul exemplu al muncitorilor și țăranilor Rusiei, care au apărat cu prețul unor suferințe și lipsuri fără seamăn cuceririle revoluției, a arătat întregii omeniri că nu poate fi biruit poporul care a sfărîmat jugul robiei capitaliste, care și-a luat soarta în propriile-i mîini și a pășit la construirea socialismului.

Într-una din ultimele sale cuvîntări rostite în condiții în care U.R.S.S. mai avea de învins greutăți și lipsuri uriașe, Lenin afirma plin de convingere: „Vom reuși să ajungem din urmă celelalte state cu o rapiditate la care ele nici nu au visat".

Profeticele cuvinte ale lui Lenin s-au adeverit. Înfăptuind industrializarea socialistă a țării, Uniunea Sovietică a făcut un uriaș salt în dezvoltarea ei economică; volumul global al producției ei industriale a crescut de 33 de ori față de anul 1913, producția mijloacelor de producție a sporit de 74 de ori iar producția bunurilor de consum de 13 ori față de 1913.

S-a transformat radical agricultura înapoiată a Rusiei țariste într-o agricultură socialistă, înzestrată cu o puternică mecanizare. Au sporit suprafețele cultivate cu cereale numai în ultimii trei ani cu aproape 38 milioane ha.; a crescut în măsură însemnată producția de cereale-marfă.

Uniunea Sovietică a întrecut țările capitaliste înaintate, inclusiv S.U.A., din punct de vedere al ritmului dezvoltării economice. Ea a depășit cu mult orice țară capitalistă avansată în domeniul ridicării nivelului cultural al populației și al dezvoltării asistenței sociale. Revoluția din Octombrie a adus poporului sovietic nu numai eliberarea de exploatare ci și posibilitatea de a-și făuri un trai îmbelșugat. Mizeria maselor muncitoare, șomajul, crizele, însoțitoare inevitabile ale sistemului exploatării capitaliste, au fost lichidate în Uniunea Sovietică pentru totdeauna. În ultimul an școlar au fost încadrați în diferite forme de învățămînt 50.400.000 cetățeni sovietici; numărul studenților a sporit față de 1914 de 16 ori, iar cel al elevilor școlilor medii de 37 ori. Uniunea Sovietică a întrecut cele mai avansate state capitaliste în ce privește numărul specialiștilor de care dispune economia națională. Însemnătatea acestor strălucite succese crește cu atît mai mult cu cît din cei 40 de ani de existență a statului sovietic, aproape jumătate, au fost ani de război respectiv ani de grele eforturi pentru înlăturarea urmărilor războiului.

Superioritatea socialismului, progresele sale în cadrul întrecerii cu capitalismul s-au materializat în ultimul timp în cîteva din cele mai grandioase realizări ale geniului omenesc. Azi devine tot mai evident că Țara Revoluției din Octombrie pășește nu numai în fruntea progresului social mondial ci și în fruntea științei mondiale. Prima centrală atomică din lume a fost creată în U.R.S.S. Întîietatea Uniunii Sovietice în domeniul aviației reactive este recunoscută de cei mai buni specialiști ai lumii. Hidrocentrala de la Kuibișev, cea mai mare din lume, racheta balistică intercontinentală reprezintă realizări de amploare și îndrăzneala caracteristice concepției constructorilor comunismului. Aceiași constructori ai comunismului, oamenii sovietici au lansat primii sateliți artificiali ai Pămîntului, cucerind admirația întregii omeniri prin această epocală realizare, demnă de era nouă deschisă de Marea Revoluție din Octombrie.

Oamenii sovietici au trecut la înfăptuirea măreței sarcini de construire a societății comuniste. Faptele arată că poporul sovietic are toate posibilitățile de a ajunge în scurtă vreme din urmă și a depăși cele mai dezvoltate țări capitaliste în ce privește producția industrială și agricolă pe cap de locuitor.

Revoluția din Octombrie a pus temeliile unei noi forme a democrației, democrația socialistă al cărei conținut în dezvoltarea istorică contemporană este dictatura proletariatului, puterea de stat a muncitorilor și țăranilor. Democrația socialistă nu se mărginește la proclamarea formală de libertăți, ea garantează și asigură oamenilor muncii exercitarea în fapt a acestor libertăți. La temelia democrației socialiste, instaurate pentru prima oară în U.R.S.S. se află eliberarea oamenilor de exploatare, exercitarea puterii de stat de către popor, participarea nemijlocită a maselor de milioane de oameni ai muncii la conducerea treburilor obștești, statornicirea egalității în drepturi și a frăției popoarelor sovietice.

Care democrație burgheză ar putea garanta maselor o asemenea libertate fundamentală cum este eliberarea de exploatare, baza tuturor libertăților democratice? Care democrație burgheză ar putea încredința oamenilor muncii, exercitarea puterii de stat?

Preocuparea P.C.U.S. și a guvernului sovietic pentru continua dezvoltare a democrației sovietice se vădește în măsurile luate pentru atragerea tot mai largă a maselor la conducerea statului, pentru lărgirea drepturilor și competenței republicilor unionale, pentru reorganizarea sistemului de planificare și de conducere a industriei în scopul desfășurării inițiativei locale, pentru intensi-

(Continuare în pag. 2-a)

Telegrama participanților la adunarea festivă din Capitală

Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

MOSCOVA

În numele întregului popor romîn și al minorităților naționale din patria noastră, adunarea festivă, întrunită în Capitala Republicii Populare Romîne, în cinstea sărbătoririi a 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, trimite un fierbinte salut Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, guvernului Uniunii Sovietice și gloriosului popor sovietic, cu prilejul acestei mărețe aniversări.

Oamenii muncii din toată lumea, întreaga omenire progresistă privesc cu admirație și încredere spre țara Marii Revoluții din Octombrie, unde a fost desființată pentru prima oară exploatarea omului de către om și a fost construită societatea socialistă. Ei văd în neasemuitele realizări obținute de poporul sovietic pe tărîmul industriei și agriculturii, științei și culturii, în domeniul ridicării neîntrerupte a nivelului de trai al celor ce muncesc, întruchiparea superorității de necontestat a orînduirii socialiste față de orînduirea capitalistă.

Inspiratorul și organizatorul marilor succese istorice ale poporului sovietic este slăvitul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, partid creat, educat și călit de învățătorul proletariatului mondial, Vladimir Ilici Lenin.

Epocala victorie din Octombrie 1917 reprezintă o piatră de hotar în istoria universală. Pe drumul deschis de Marele Octombrie pășesc popoarele Chinei și ale celorlalte țări de democrație populară, formînd împreună cu U.R.S.S. marea familie a țărilor socialiste. Existența lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică influențează întregul mers al vieții internaționale contemporane, reprezintă o forță de neînvins în slujba progresului social, democrației și păcii.

Marea Revoluție din Octombrie a exercitat o uriașă înrîurire asupra vieții poporului nostru. În anii avîntului revoluționar generat de victoria revoluției din Octombrie partea cea mai luminată a proletariatului romîn a îmbrățișat cu entuziasm leninismul și transformînd vechiul partid socialist în partid comunist, a creat în 1921 partidul revoluționar de tip nou al clasei muncitoare, încercat conducător al poporului nostru în lupta pentru doborîrea regimului burghezo-moșieresc, pentru construirea socialismului.

Datorită muncii libere, plină de abnegație și eroism a clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii, Romînia a devenit un stat socialist cu o industrie puternică în plin avînt, cu o agricultură care face progrese continue spre socialism și cu o cultură înfloritoare.

Poporul nostru este profund recunoscător Uniunii Sovietice, pentru ajutorul internaționalist frățesc acordat în eliberarea țării noastre de sub jugul fascist, în refacerea economiei țării și în construirea socialismului. El este hotărît mai mult ca oricînd să dezvolte și să întărească necontenit prietenia și colaborarea frățească cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări socialiste, să participe activ la întărirea lagărului socialist, la lupta forțelor progresiste din întreaga lume pentru asigurarea unei păci trainice.

Trăiască cea de-a 40-a aniversare a glorioasei Revoluții Socialiste din Octombrie!

Trăiască croicul popor sovietic și conducătorul său încercat, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice în frunte cu Comitetul Central!

Trăiască Guvernul U.R.S.S.!

Să trăiască și să se întărească în veci prietenia poporului romîn cu popoarele U.R.S.S.!

Trăiască ideile atotbiruitoare ale marxism-leninismului, ideile Marelui Octombrie!

Trăiască pacea între popoare!

Deschiderea expoziției „40 de ani de putere sovietică"

Marți la amiază a avut loc în sala Dalles deschiderea expoziției „40 de ani de putere sovietică" organizată de Consiliul General A.R.L.U.S.

La festivitate au participat tovarășii: Petre Borilă, Alexandru Birlădeanu și Gherasim Popa, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele A.R.L.U.S., Atanase Joja, ministrul Învățămîntului și Culturii, miniștri, membri ai C.C. al P.M.R., conducători ai organizațiilor obștești, oameni de știință, artă și cultură, reprezentanți ai presei romîne și străine.

Au participat membrii delegației de vechi militanți ai P.C.U.S. care se află în vizită în țara noastră.

A fost de față A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al A.R.L.U.S.

Asistența a vizitat apoi expoziția. Prima sală este consacrată Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Pe panouri sînt înfățișate imagini ale luptelor eroice pe care partidul comuniștilor sub conducerea lui Lenin le-a dus în 1917 pentru victoria revoluției proletare. Întreaga sală este dominată de un mare grup sculptural care reprezintă pe Lenin în fruntea unor revoluționari din 1917.

În expoziție se poate vedea un mare glob pămîntesc în jurul căruia se rotește satelitul artificial creat de oamenii de știință sovietici. De asemenea, sînt expuse hărți și machete cu efecte de lumini înfățișînd dezvoltarea industriei, agriculturii, științei, artei și culturii în 40 de ani de putere sovietică.

Ultima sală a expoziției este consacrată influenței în Romînia a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, precum și legăturilor multilaterale de colaborare între R. P. Romînă și Uniunea Sovietică.

(Agerpres)

Intîmpinînd ziua de 7 Noiembrie

In cinstea marii sărbători de la 7 Noiembrie numeroase colective de muncă din fabricile și întreprinderile de pe cuprinsul patriei vestesc îndeplinirea înainte de termen a planului anual și a angajamentelor.

● Oamenii muncii din industria ușoară, depășind angajamentele luate, au produs peste plan 240.000 m.p. țesături de lînă, 660.000 m.p. țesături de mătase, 175.000 bucăți tricotaje de lînă și bumbac, 82.000 bucăți confecții, 480.000 perechi ciorapi de bumbac, lînă și mătase, precum și 106.000 perechi de încălțăminte ușoară, de piele și cauciuc. Au fost realizate de asemenea peste 100 de articole noi de țesături de lînă și mătase în aproape 300 de desene și în culori variate.

● **Opt întreprinderi din industria chimică au îndeplinit pînă acum planul de producție pe anul 1957. Printre acestea se numără uzinele „9 Mai" București, fabrica „Taninul" Maramureș, fabrica de hîrtie „Karl Liebknecht" din Cluj, fabrica de mase plastice „București".**

Adunarea consacrată sărbătoririi zilei de 7 Noiembrie

(Urmare din pag. 1-a)

Socialiste Ştefan Lungu, artistul poporului Costache Antoniu, maestrul emerit al artei Boris Caragea, Vasile Bigu, Ion Olteanu şi Ion Razić, vechi activişti ai mişcării muncitoreşti din ţara noastră, Ana Avesalon, deputată în Marea Adunare Naţională, fruntaşă în producţie de la G.A.S. Afumaţi, Petre Coman, fruntaş în producţie la Complexul C.F.R. „Griviţa Roşie". Elena Raiţan, fruntaşă în producţie la uzinele „Tricotajul Roşu", Vasile Omotea, fruntaş în producţie de la uzinele „Republica", Gh. Ristea, tractorist fruntaş la S.M.T. Ulmeni, Elena Simandan, muncitoare la C.A.M. Belvedere. N. Militaru Simulescu, pensionar, fost muncitor la uzinele „Timpuri Noi", Radu Cristea, preşedintele G.A.C. Slobozia.

Au asistat şefii unor misiuni diplomatice acreditaţi la Bucureşti.

Au fost intonate Imnurile de Stat ale Republicii Populare Romîne şi Uniunii Sovietice.

Adunarea festivă a fost deschisă de tovarăşul Constantin Pîrvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., preşedintele Marii Adunări Naţionale, care a spus între altele: Poporul nostru, împreună cu popoarele Uniunii Sovietice şi ale celorlalte ţări socialiste, cu oamenii muncii din întreaga lume sărbătoresc cea de-a 40-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, cel mai de seamă eveniment din istoria omenirii. Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie care a învins acum patru decenii, instaurînd puterea muncitorilor şi ţăranilor, pe o şesime a globului pămîntesc, a schimbat radical mersul dezvoltării istoriei sociale, deschizînd întregii omeniri drumul spre lichidarea oricărei exploatări.

Despre cea de-a 40-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie a vorbit tovarăşul Emil Bodnăraş, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R.P. Romîne, ministrul Transporturilor şi Telecomunicaţiilor.

Participanţii la adunare au manifestat îndelung pentru marea Uniune Sovietică, patria socialismului biruitor, pentru gloriosul său partid comunist, pentru prietenia veşnică romîno-sovietică.

Participanţii la adunarea festivă au adoptat un mesaj de salut adresat Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.

Textul telegramei a fost citit de tov. V. Cristache, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului regional Bucureşti al P.M.R.

După închiderea adunării festive colectivul Teatrului de Operă şi Balet al R.P. Romîne a prezentat premiera de gală a baletului „Lacul lebedelor" de Ceaikovski.

(Agerpres)

Cuvîntarea rostită de tovarăşul Emil Bodnăraş

(Urmare din pag. 1-a)

ficarea activităţii sovietelor ca organe ale puterii de stat.

Dar Revoluţia din Octombrie n-a creat numai o formă nouă superioară a orînduirii sociale şi de stat, ea a făurit înainte de toate un om nou, omul societăţii socialiste. Pentru prima dată în decursul istoriei omenirii asemenea înalte trăsături morale ca dragostea fierbinte de ţară, conştiinţa necesităţii de a subordona interesele personale intereselor colectivităţii, tăria de caracter, abnegaţia, spiritul de sacrificiu şi eroismul, sentimentul solidarităţii internaţionale, repulsia, faţă de egoism şi individualism, faţă de şovinism şi ură de rasă — au devenit proprii unor mase de milioane de oameni. Omul sovietic a salvat cu preţul sîngelui său omenirea de pericolul robiei fasciste el a înălţat giganţii industriei sovietice, a unit Volga cu Donul, a desţelenit în ultimii trei ani pămînturi însumînd o suprafaţă totală egală cu aceea a 9 state europene, a pătruns în spaţiul interplanetar.

Omul sovietic dovedeşte azi în opera măreaţă de construcţie comunistă acelaşi eroism înflăcărat ca în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei cînd a nimicit puternica maşină de război fascistă. El îşi închină toate forţele, întreaga sa capacitate muncii paşnice şi nimeni n-a făcut mai mult decît el pentru cauza păcii. Dar ca întotdeauna, el este gata să-şi apere cu toate mijloacele ce-i stau la îndemînă cuceririle dobîndite prin atîtea jertfe să-şi îndeplinească obligaţiile de solidaritate frăţească cu popoarele prietene. De aceea oamenii muncii de pretutindeni, popoarele lumii privesc cu încredere şi dragoste spre poporul sovietic, stegar al luptei pentru pace şi progres social.

Tovarăşi,

Revoluţia din Octombrie a marcat începutul unei noi ere în istoria omenirii — era prăbuşirii capitalismului şi a triumfului orînduirii socialiste — exercitînd o influenţă uriaşă asupra destinelor popoarelor lumii, ridicînd pe o treaptă mai înaltă întreaga mişcare muncitorească revoluţionară şi mişcarea de eliberare naţională a popoarelor asuprite. Revoluţia din Octombrie a provocat o breşă adîncă în sistemul capitalist mondial. Răsturnînd în Rusia puterea exploatatorilor şi instaurînd dictatura proletariatului, Marea Revoluţie din Octombrie a deschis întregii omeniri calea spre socialism.

De mii şi mii de ani s-au răsculat asupriţii şi exploataţii cu nădejdea de a sfărîma lanţurile sau cel puţin de a uşura îngrozitoarea povară ce le fusese aruncată pe umeri. Revoluţia din Octombrie a fost prima revoluţie care n-a înlocuit o clasă de exploatatori cu altă clasă de exploatatori; pentru prima oară, în Octombrie 1917, exploataţii şi asupriţii au învins, au luat puterea în mîinile lor şi au lichidat orice exploatare şi asuprire.

Uniunea Sovietică — întruchipare a ideilor Revoluţiei din Octombrie — a constituit dovada vie că domnia capitalului şi robia proletariatului nu sînt veşnice. Ea a arătat că, avînd în frunte un partid marxist revoluţionar şi unind în jurul ei masele asuprite şi exploatate, clasa muncitoare poate răsturna jugul burgheziei şi, preluînd conducerea statului, s-o exercite în interesul poporului. Făurirea statului socialist sovietic, victoria socialismului într-una din cele mai mari ţări ale lumii, a restrîns sfera internaţională a domniei capitalismului, a slăbit forţa acestuia, a marcat începutul crizei generale a capitalismului şi a înlesnit lupta de eliberare a popoarelor.

Sentimentul solidarităţii internaţionale, al imensei răspunderi cu care-i învestise istoria, de a păşi în avangarda armatei proletare internaţionale, spre o lume nouă, însufleţea pe bolşevici, pe proletarii şi ţăranii Rusiei şi le dădea forţa să nu se lase abătuţi din cale de imensele greutăţi întîmpinate.

Sub influenţa Revoluţiei din Octombrie a crescut valul luptei revoluţionare pe întregul glob pămîntesc. In numeroase ţări din Europa au avut loc revoluţii, s-a intensificat mişcarea de eliberare a popoarelor subjugate din Asia. In vîltoarea luptei au luat naştere partidele comuniste.

Imbinînd represiunea cu promisiuni demagogice, şi acceptarea unor reforme devenite inevitabile, burghezia internaţională a reuşit să înăbuşe valul revoluţionar din 1917—1923 prelungindu-şi astfel domnia. Statul Revoluţiei din Octombrie n-a putut fi însă nimicit, iar exemplul lui ţine trează în inimile exploataţilor şi asupriţilor de pretutindeni încrederea în victoria finală a luptei lor de eliberare.

In sprijinul Revoluţiei din Octombrie s-a ridicat mişcarea de solidaritate internaţională a clasei muncitoare de o amploare încă neîntîlnită. Mari demonstraţii de masă în ţările capitaliste cereau retragerea trupelor trimise împotriva Ţării Sovietice. La izbucnirea contrarevoluţiei şi a agresiunii antisovietice a celor 14 state interventioniste se formează batalioane de voluntari de diferite naţionalităţi, care se alătură revoluţiei ruse. Flota franceză trimisă în Marea Neagră împotriva Puterii Sovietice, se răscoală. In rîndurile trupelor americane şi engleze debarcate în Siberia şi Caucaz se formează comitete revoluţionare care răspîndesc manifeste antirăzboinice. Eroismul poporului sovietic, sprijinit de larga mişcare de solidaritate a proletariatului mondial, a împiedicat burghezia internaţională să înăbuşe Revoluţia din Octombrie. Aceasta a constituit una din cele mai măreţe victorii ale internaţionalismului proletar.

Tovarăşi,

Incă de la sfîrşitul secolului al XIX-lea mişcarea revoluţionară din Rusia a exercitat o puternică înrîurire asupra mişcării noastre muncitoreşti. Cercurile revoluţionare ruse transportau prin Romînia literatura ilegală pentru Rusia şi aveau legături strînse cu luptătorii revoluţionari de la noi. Larga mişcare de solidaritate cu revoluţia rusă din 1905—1907, acţiunea de sprijinire a marinarilor de pe crucişătorul revoluţionar „Potemkin" refugiat în Romînia — au cuprins, alături de clasa muncitoare, cercuri largi ale opiniei publice progresiste din ţara noastră.

Muncitorii şi ţăranii din ţara noastră, crunt exploataţi şi asupriţi de către burghezie şi moşierime, sărăciţi şi obosiţi de război, au primit cu imensă bucurie şi încredere vestea că fraţii lor din Rusia au terminat pentru totdeauna cu domnia ţarilor, capitaliştilor şi moşierilor şi au pus capăt războiului imperialist.

Toată povara războiului, jaful trupelor germane de ocupaţie, profiturile uriaşe realizate de marii capitalişti de pe urma înzestrării armatei cu echipament deteriorat, apăsau pe umerii maselor muncitoare, făceau să crească şi mai mult mizeria acestora, să se adîncească contradicţiile de clasă din ţara noastră. Contactul direct în tranşee cu muncitorii şi ţăranii ruşi îmbrăcaţi în haine militare, care se alăturaseră revoluţiei, a înlesnit răspîndirea în rîndurile oamenilor muncii din ţara noastră a ideilor luptei revoluţionare împotriva războiului, pentru pămînt şi libertate.

In anii 1918—1919 creşte valul luptelor revoluţionare ale maselor muncitoare din ţara noastră. In numeroase fabrici se creează comitete de întreprindere care acţionează ca organe politice ale muncitorilor. Mişcarea grevistă ia un avînt fără precedent în ţara noastră, culminînd cu greva generală din 1920. Sute de mii de muncitori ies în stradă manifestînd nu numai pentru îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ci şi pentru libertăţi democratice. Se dezvoltă mişcarea pentru pămînt a ţărănimii, fapt care duce în numeroase comune la ocuparea pămînturilor moşiereşti. Un şir de unităţi militare sînt cuprinse de frămîntări revoluţionare. Inflăcărate de măreţele evenimente din Rusia, elementele revoluţionare din vechiul partid socialist din Romînia, organizînd grupuri comuniste şi opunîndu-se reformiştilor, adresează muncitorilor chemarea de a urma exemplul revoluţiei ruse care întruchipa năzuinţele părţii celei mai înaintate a proletariatului mondial. Un manifest se adresa în 1917 astfel muncitorilor: „Energia, cinstea şi convingerea muncitorimii ruse, socialismul revoluţionar, a salvat omenirea din prăpastie. De azi începe o eră nouă în istoria lumii! Revoluţia rusă a făcut primul pas, nimicind cu avînt titanic tot ce i-a stat în cale. De-acum soarta lumii e legată de victoria proletariatului. Muncitori! In faţa acestei revoluţii măreţe, în faţa acestei transformări pentru vecie, care e datoria noastră...? De noi depinde totul! Noi vom cuceri totul! Inlături cu clasa stăpînitoare! Societatea capitalistă trebuie să dispară!".

Clasa noastră muncitoare, în frunte cu grupurile comuniste, s-a ridicat cu hotărîre împotriva intervenţiei militare contrarevoluţionare a burgheziei romîne contra Rusiei Sovietice şi a Republicii Sovietice Ungare. O pagină glorioasă în istoria luptelor revoluţionare ale poporului nostru şi o minunată expresie a solidarităţii internaţionale a oamenilor muncii din Romînia cu Revoluţia din Octombrie o constituie răscoala flotei romîne din decembrie 1917 — aprilie 1918 precum şi participarea nemijlocită, cu arma în mînă, a mii de muncitori şi ţărani romîni ca voluntari în Armata Roşie în batalioanele şi regimentele internaţionale pe fronturile războiului civil, în luptele pentru victoria revoluţiei socialiste.

Lupta revoluţionară a clasei muncitoare şi altor paturi de oameni ai muncii a fost frînată de politica oportunistă a conducatorilor reformişti ai partidului social-democrat care au trădat greva generală din 1920, şi interesele celor ce muncesc, înlesnind burgheziei şi moşierimii sa manevreze cu măsuri demagogice şi să reprime sîngeros mişcarea revoluţionară.

Revoluţia din Octombrie a dat o puternică lovitură teoriilor oportuniste şi reformiste cu privire la posibilitatea trecerii la socialism a ţărilor înapoiate economiceşte numai după ce revoluţia va fi învins în marile ţări industriale ale occidentului; ea a dovedit totodată că numai conducerea maselor muncitoare de către partidul marxist-leninist al clasei muncitoare şi instaurarea dictaturii proletariatului chezăşuiesc victoria revoluţiei socialiste.

Spulberînd mitul atotputerniciei claselor exploatatoare, victoria Revoluţiei din Octombrie a făcut să crească încrederea clasei noastre muncitoare în propriile ei forţe, în posibilitatea răsturnării capitalismului în Romînia. Ea a ajutat partea cea mai avansată a mişcării muncitoreşti din ţara noastră să înţeleagă că singurul steag sub care poate fi obţinută victoria în lupta împotriva burgheziei şi moşierimii este acela al leninismului, steagul Revoluţiei din Octombrie.

Principala concluzie la care a ajuns partea cea mai înaintată a clasei noastre muncitoare, în urma victoriei Revoluţiei din Octombrie şi a valului luptelor revoluţionare din Romînia anilor 1918—1920, a fost aceea a necesităţii unui partid politic revoluţionar, a necesităţii transformării partidului socialist într-un partid de tip nou. Experienţa proletariatului rus şi a proletariatului internaţional, confirmate de propria experienţă a clasei noastre muncitoare, a dovedit că eliberarea maselor muncitoare de exploatare este cu neputinţă fără o luptă intransigentă împotriva oportunismului şi reformismului din sînul mişcării muncitoreşti, fără formarea unui partid consecvent revoluţionar al clasei muncitoare, înarmat cu învăţătura marxist-leninistă.

Un asemenea partid a creat în mai 1921 proletariatul din ţara noastră, cînd cea mai mare parte a delegaţiilor organizaţiilor partidului socialist au hotărît în congres aderarea partidului la Internaţionala Comunistă şi la principiile leninismului. Infiinţarea Partidului Comunist din Romînia a însemnat în mişcarea noastră muncitorească victoria leninismului asupra oportunismului. După crearea sa, Partidul Comunist din Romînia şi-a călit continuu rîndurile, s-a eliberat de rămăşiţele oportuniste, s-a dezvoltat ca partid al leninismului, ca avangardă revoluţionară a clasei muncitoare şi a întregului nostru popor muncitor. In prima din moţiunile votate la Congresul de constituire al Partidului Comunist din Romînia se arăta că acesta, „consideră ca una dintre cele dintîi şi mai sfinte datorii ale sale să-şi exprime adînca sa admiraţie faţă de proletariatul rus, care, atît prin opera măreaţă ce a înfăptuit, cît şi prin sacrificiile nenumarate aduse cauzei comuniste, formează astăzi avangarda proletariatului mondial în războiul său de dezrobire de sub jugul capitalist". Insuşirea şi aplicarea creatoare la condiţiile ţării noastre a experienţei P.C.U.S. a dat posibilitate partidului nostru să elaboreze strategia şi tactica revoluţionară corespunzătoare sarcinilor complexe ce-i stăteau în faţă.

De-a lungul întregii sale existenţe partidul nostru s-a dovedit singura forţă politică în stare să conducă lupta de apărare şi promovare a intereselor vitale — sociale şi naţionale — ale poporului romîn şi ale minorităţilor conlocuitoare din ţara noastră. Teroarea dezlănţuită de guvernele burghezo-moşiereşti n-a putut abate partidul comunist de la organizarea şi conducerea luptei maselor muncitoare pentru eliberarea lor de sub jugul exploatării. Marile lupte ale ceferiştilor şi petroliştilor din ianuarie-februarie 1933, desfăşurate sub directa conducere a P. C. R., au zădărnicit pentru un şir de ani planurile de instaurare a dictaturii fasciste în ţara noastră. In lupta sa partidul nostru a apărat cu neclintit devotament principiile internaţionalismului socialist, solidaritatea proletară internaţională.

Esenţa profund patriotică a politicii Partidului Comunist din Romînia s-a vădit în lupta sa neobosită împotriva politicii partidelor burgheze de trădare a intereselor naţionale, de înfeudare a Romîniei puterilor imperialiste, de folosire a ţării noastre drept cap de pod al războiului împotriva U.R.S.S. De-a lungul întregii sale existenţe, partidul nostru s-a dovedit intransigent faţă de orice compromis şi cedare în faţa curentelor şovine şi antisovietice întreţinute de forţele reacţionare. Comuniştii arătau maselor că politica de ostilitate faţă de U.R.S.S., de împingere a poporului romîn într-un război antisovietic, nu poate duce Romînia decît la catastrofă naţională; ei lămureau masele că numai pe baza unei politici de bună vecinătate, de colaborare şi prietenie cu U.S.S.S. putea fi asigurată securitatea ţării. P.C.R. arăta că interesele naţionale ale Romîniei cer stabilirea unor relaţii de strînsă prietenie cu Uniunea Sovietică, încheierea unui tratat de asistenţă mutuală pentru apărarea comună împotriva pericolului de război.

De la apariţia Statului Sovietic, guvernele şi partidele burgheze din Romînia, au desfăşurat o acţiune sistematică de calomniere şi ponegrire a Uniunii Sovietice. Toate mijloacele propagandei oficiale au fost folosite spre a înşela poporul asupra realităţilor din Uniunea Sovietică, spre a-l convinge nu numai că socialismul e un „fenomen rusesc", cu neputinţă în altă parte, dar ca pînă şi în U.R.S.S. socialismul s-ar fi dovedit o „aventură" menită să se prăbuşească de pe o zi pe alta.

In aceste condiţii, P.C.R. a desfăşurat o largă acţiune de popularizare a marilor succese ale construcţiei socialiste în U.R.S.S., făcînd ca adevărul despre primul stat al muncitorilor şi ţăranilor, despre marile cuceriri ale oamenilor sovietici, despre politica de pace a Statului Sovietic, să pătrundă în mase cît mai largi. Glasul adevărului n-a putut fi înăbuşit. Alături de muncitorime, cercuri largi ale opiniei publice se pronunţau pentru stabilirea şi dezvoltarea legăturilor romîno-sovietice. Personalităţi cu prestigiu internaţional ale vieţii noastre culturale au luat iniţiativa creării Asociaţiei „Amicii U.R.S.S", iar ulterior a „Societăţii pentru întreţinerea raporturilor culturale dintre Romînia şi Uniunea Sovietică".

Partidul nostru a dezvăluit în faţa maselor conţinutul antinaţional al războiului şi a chemat toate forţele patriotice să-şi unească rîndurile pentru a smulge ţara din războiul antisovietic. Partidul a fost organizatorul şi conducătorul insurecţiei armate de la 23 August 1944, care, în condiţiile favorabile create de marile victorii ale U.R.S.S. asupra hitlerismului, a răsturnat dictatura fascistă şi a dus la trecerea Romîniei de partea coaliţiei antihitleriste în frunte cu U.R.S.S. Acordînd o înaltă apreciere contribuţiei aduse de armata romînă, cot la cot cu armata sovietică, la luptele pentru înfrîngerea hitlerismului, I. V. Stalin arăta la 27 mai 1945 într-un mesaj personal adresat primului ministru al Angliei, W. Churchill, că în urmă cu peste opt luni Romînia a rupt-o cu Germania hitleristă, a încheiat armistiţiu cu statele aliate şi a intrat în război de partea aliaţilor împotriva Germaniei, detaşînd în acest scop forţele ei armate.

Prin aceasta Romînia a adus contribuţia ei la cauza nimicirii hitlerismului şi a contribuit la terminarea victorioasă a războiului în Europa.

Eliberarea de sub jugul fascist a deschis poporului romîn calea răsturnării ulterioare a regimului burghezo-moşieresc şi a trecerii la construirea socialismului.

Sărbătorind 40 de ani de la victoria Revoluţiei din Octombrie, poporul nostru ţine să-şi manifeste şi cu acest prilej recunoştinţa sa fierbinte faţă de ajutorul frăţesc pe care poporul sovietic, armatele sale, i l-au acordat în lupta pentru eliberarea de sub jugul fascist.

Tovarăşi,

Victoria epocală a Uniunii Sovietice în cursul celui de-al doilea război mondial, zdrobirea fascismului german şi japonez de către coaliţia antihitleristă în frunte cu U.R.S.S., au înlesnit desfăşurarea cu succes a luptei de eliberare socială şi naţională a popoarelor Europei şi Asiei.

Noi evenimente revoluţionare au zguduit lumea. S-a lărgit breşa creată în sistemul capitalist mondial de Marea Revoluţie din Octombrie. Uniunea Sovietică n-a mai rămas izolată în mijlocul lumii capitaliste. Marele popor chinez s-a eliberat de robia imperialistă şi a păşit pe calea construirii socialismului. S-au eliberat de asemenea de exploatarea capitalistă Albania, Bulgaria, Cehoslovacia, partea răsăriteană a Germaniei, partea de nord a Coreei, Iugoslavia, Mongolia, Polonia, Romînia, Ungaria, partea de nord a Vietnamului.

Aceasta a dus la o radicală schimbare pe arena internaţională a raportului de forţe dintre socialism şi capitalism. Formarea sistemului mondial al socialismului a constituit o măreaţă victorie nu numai a popoarelor ţărilor socialiste, ci şi a mişcării muncitoreşti din întreaga lume, o măreaţă cucerire a omenirii progresiste. Sistemul socialist mondial, lagărul ţărilor socialiste influenţează în mod hotărîtor asupra evoluţiei întregii societăţi umane, constituie o forţă de neînvins în lupta pentru progres social, democraţie şi pace.

Unul din cele mai importante evenimente ce au urmat cotiturii produse în istoria omenirii de Revoluţia din Octombrie îl constituie marea victorie a revoluţiei populare din China, ţara cu cea mai numeroasă populaţie din lume, cu imense bogăţii naturale, moştenitoare a unei civilizaţii milenare. Strălucitele succese dobîndite de poporul chinez, sub conducerea gloriosului său partid comunist, în industrializarea socialistă şi colectivizarea agriculturii, în dezvoltarea culturii şi ridicarea nivelului de trai al poporului exercită o imensă influenţă asupra popoarelor Asiei şi Africii şi constituie o puternică confirmare a valabilităţii universale a marxism-leninismului. Succese neîntrerupte şi tot mai însemnate în construirea socialismului repurtează şi celelalte ţări de democraţie populară.

Ideile Revoluţiei din Octombrie, ideile marxism-leninismului, rodesc din plin şi pe pămîntul patriei noastre. In decursul celor 13 ani care au trecut de la eliberarea Romîniei, poporul nostru a realizat progrese care întrec cu mult tot ce s-a înfăptuit în decenii de stăpînire a claselor exploatatoare. Trecerea întregii puteri de stat şi a principalelor mijloace de producţie în mîinile poporului muncitor, conştiinţa că lui îi aparţin roadele muncii sale, uriaşa activitate economico-organizatorică a statului democrat-popular, au dat putinţă poporului nostru să dobîndească succese hotărîtoare în lichidarea înapoierii economice de veacuri a ţării, să construiască bazele economice ale socialismului.

A fost creată o puternică industrie socialistă, temelia dezvoltării economiei naţionale. Niciodată în trecut ţara noastră n-a cunoscut un asemenea ritm al dezvoltării producţiei industriale ca acela realizat în anii democraţiei populare.

Cooperativizarea agriculturii a înregistrat, îndeosebi după Congresul al II-lea al P. M. R., importante succese; sectorul socialist al agriculturii cuprinde astăzi peste 46 la sută din suprafaţa agricolă a ţării.

Cu toate greutăţile care mai trebuie învinse, au fost obţinute realizări incontestabile în ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Există toate condiţiile ca, pe baza sporirii continue a producţiei industriale şi agricole, a ridicării productivităţii muncii şi reducerii preţului de cost, să fie realizate noi progrese în îmbunătăţirea vieţii poporului nostru.

Democraţia populară a asigurat o înflorire fără precedent a culturii şi artei.

★

Cucerirea puterii de către clasa muncitoare şi construirea socialismului în ţări atît de deosebite cum sînt ţările socialiste din Europa şi Asia n-a putut desigur să nu dea naştere unei mari diversităţi de forme şi metode specifice, determinate de particularităţi naţionale şi tradiţii istorice. In acelaşi timp însă, experienţa revoluţiei socialiste în toate ţările democrat-populare a dovedit că această diversitate de forme şi metode specifice se bazează pe existenţa unor trăsături esenţiale, comune tuturor ţărilor, în care puterea aparţine clasei muncitoare în frunte cu partidul său comunist.

Legile generale ale revoluţiei socialiste şi-au găsit pentru prima oară verificarea în focul Revoluţiei din Octombrie. Experienţa Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în cei 40 de ani de la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie are o însemnătate istorică mondială, ea fiind experienţa partidului care a organizat şi condus prima revoluţie socialistă victorioasă. Cu toată varietatea formelor specifice ale dezvoltării revoluţiei socialiste şi construirii socialismului, experienţa partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările socialiste a dovedit deplina valabilitate a unor factori fundamentali ai experienţei Partidului Comunist al Uniunii Sovietice: dictatura proletariatului, rolul conducător al partidului comunist, alianţa muncitorească-ţărănească, asigurarea egalităţii în drepturi a naţionalităţilor, dezvoltarea planificată a economiei în scopul construirii socialismului şi al ridicării nivelului de trai al maselor, dezvoltarea democraţiei socialiste şi întărirea statului socialist — pavăză a cuceririlor poporului, internaţionalismul proletar.

Un rol deosebit în istoria mişcării muncitoreşti revoluţionare mondiale are Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Acest congres a elaborat în spiritul leninismului teze teoretice de importanţă capitală în problemele păcii, revoluţiei socialiste, realizării unităţii de acţiune a clasei muncitoare şi a rezolvat probleme însemnate apărute în cursul operei de construire a comunismului. Hotărîrile Congresului XX au contribuit la întărirea comunităţii statelor socialiste, la intensificarea activităţii mişcării muncitoreşti internaţionale, la un nou avînt al luptei pentru pace. Impulsul dat de Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice gîndirii marxist-leniniste se reflectă în contribuţia crescîndă a partidelor comuniste şi muncitoreşti la îmbogăţirea tezaurului comun al experienţei mişcării muncitoreşti internaţionale, la dezvoltarea teoriei şi practicii revoluţionare.

Tovarăşi,

Călăuzindu-se după experienta Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, confirmată de practica întregii mişcări comuniste internaţionale, generalizînd propria sa experienţă de luptă, Partidul Muncitoresc Romîn a soluţionat conform condiţiilor istorice concrete din ţara noastră problemele pe care le-a ridicat lupta pentru cucerirea puterii şi pe care le ridică opera de construire a socialismului. Partidul acordă cea mai mare atenţie întăririi regimului democrat-popular, consolidează necontenit alianţa muncitorească-ţărănească, frăţia dintre poporul romîn şi minorităţile naţionale, factori de care depinde construirea victorioasă a socialismului.

Experienţa P.C.U.S. ne învaţă că existenţa unui partid revoluţionar al proletariatului, care să se situeze ferm pe poziţiile marxism-leninismului, constituie condiţia esenţială a victoriei revoluţiei socialiste. Experienţa P.C.U.S. arată totodată că pentru a-şi îndeplini rolul de forţă conducătoare a revoluţiei proletare, a operei de construcţie socialistă, partidul trebuie să lupte cu intransigenţă împotriva oportunismului şi revizionismului, să zdrobească fără cruţare orice încercări de slăbire a unităţii rîndurilor sale, a disciplinei de partid. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a putut conduce poporul sovietic la dobîndirea marilor sale victorii tocmai pentru că a apărat şi a întărit necontenit unitatea şi coeziunea partidului, izvorul forţei sale de nebiruit.

In acest spirit partidul nostru educă membrii săi, asigurînd întărirea continuă a rolului său conducător în construirea socialismului, creşterea capacităţii sale de organizare şi mobilizare a maselor muncitoare.

Tovarăşi,

In cadrul familiei frăţeşti a ţărilor socialiste, popoarele eliberate din lanţurile sistemului capitalist au statornicit între ele relaţii noi superioare, relaţii opuse inegalităţii şi exploatării existente în lumea capitalistă. Aceste relaţii dintre ţările socialiste, caracterizate prin colaborare şi într-ajutorare frăţească şi egalitate în drepturi, sînt o reflectare a caracterului comun al orînduirii lor de stat, a comunităţii de interese, a unităţii ideologiei lor, a ţelurilor comune de construire a socialismului şi comunismului — factori care stau la temelia unităţii şi solidarităţii ţărilor lagărului socialist.

Prietenia şi alianţa cu ţările socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică este elementul fundamental al politicii externe a R.P. Romîne.

Poporul romîn, care a cunoscut din proprie experienţă efectele dezastruoase ale acordurilor economice înrobitoare încheiate altădată de Romînia cu puterile imperialiste, este conştient de superioritatea şi marile avantaje ale relaţiilor economice dintre Romînia şi Uniunea Sovietică, bazate pe deplina egalitate în drepturi şi avantaj reciproc. In timp ce marile puteri imperialiste s-au străduit să menţină Romînia drept bază de materii prime şi piaţă de desfacere a produselor lor, U.R.S.S., mare putere socialistă, ne ajută să făurim o puternică industrie socialistă, să creăm cadre calificate de specialişti şi să dezvoltăm astfel într-un ritm rapid întreaga economie. Este limpede că relaţiile de prietenie şi colaborare multilaterală cu U.R.S.S. şi celelalte ţări socialiste au înlesnit poporului nostru să vindece rănile războiului, să înfăptuiască opera de refacere a economiei naţionale şi să treacă la construirea socialismului într-un timp scurt şi cu incomparabil mai puţine sacrificii decît popoarele sovietice.

Politica partidului şi guvernului nostru de dezvoltare a relaţiilor de colaborare frăţească cu celelalte ţări socialiste şi în primul rînd cu U.R.S.S. se bucură de adeziunea şi sprijinul larg al oamenilor muncii, al tuturor patrioţilor din ţara noastră. Succesele în producţie cu care oamenii muncii din R.P. Romînă au cinstit a 40-a aniversare a Marelui Octombrie, numeroasele manifestări sărbătoreşti ce au loc în întreaga ţară, larga şi entuziasta participare a muncitorilor, ţăranilor şi intelectualilor la aceste manifestări constituie o vie dovadă a faptului că prietenia romîno-sovietică este cauza scumpă a întregului popor.

Dezvoltarea continuă a relaţiilor dintre ţările socialiste, întărirea lagărului socialist şi a unităţii tuturor ţărilor socialiste, a dat acestora posibilitatea să respingă presiunile imperialiste, să apere cuceririle lor revoluţionare şi să păşească neabătut înainte pe calea construcţiei socialiste. Unitatea comunităţii statelor socialiste este o chezăşie a independenţei naţionale şi construirii victorioase a socialismului în fiecare din aceste ţări. Iată de ce partidele comuniste şi muncitoreşti consideră întărirea continuă a unităţii ţărilor socialiste drept una din cele mai importante sarcini.

Tovarăşi,

Revoluţia din Octombrie, construirea socialismului în U.R.S.S. şi celelalte ţări care s-au eliberat din robia capitalistă, au arătat lumii întregi că socialismul şi pacea sînt de nedespărţit. De-a lungul celor patru decenii care au trecut din octombrie 1917, Uniunea Sovietică, a militat cu perseverenţă pentru înfăptuirea politicii de coexistenţă paşnică, ale cărei baze au fost puse de Lenin, politică ce decurge din însăşi structura societăţii sovietice, în care nu există clase interesate în jefuirea şi subjugarea altor popoare. Azi principiile coexistenţei paşnice a statelor cu sisteme sociale diferite călăuzesc politica externă a ţărilor socialiste şi a numeroase state nesocialiste ca India, Indonezia şi altele, care, eliberîndu-se de sub dependenta colonială şi pornind pe calea unei dezvoltări independente, aduc o importantă contribuţie la realizarea unui climat de înţelegere şi cooperare internaţională.

Uniunea Sovietică şi celelalte ţări socialiste nu şi-au pus niciodată speranţa în război pentru a învinge în întrecerea cu capitalismul. „Noi pornim de la premiza că pentru victoria socialismului nu este nevoie de război — a declarat N. S. Hruşciov în interviul acordat corespondentului ziarului „New York Times". Sîntem convinşi că în întrecerea paşnică cu capitalismul, victoria va reveni socialismului, iar capitalismul va dispare inevitabil de pe arena istoriei. La fel cum s-a întîmplat la timpul său cu feudalismul care a cedat locul capitalismului".

Zadarnic îşi exprimă cercurile agresive imperialiste neliniştea faţă de simpatia şi sprijinul acordat de pături tot mai largi ale opiniei publice mondiale politicii consecvente de pace a U.R.S.S. şi a celorlalte ţări socialiste. Puternicul răsunet şi aprobarea cu care au fost primite de oamenii iubitori de pace de pretutindeni propunerile Uniunii Sovietice cu privire la încetarea cursei înarmărilor şi la realizarea dezarmării generale, realizarea unui sistem general de securitate colectivă în Europa, interzicerea fabricării armelor atomice şi termonucleare, precum şi a experimentării lor, se datoresc faptului limpede şi cu neputinţă de tăgăduit că politica de pace a U.R.S.S. şi a celorlalte ţări socialiste corespunde întrutotul intereselor fundamentale ale tuturor popoarelor lumii.

Exprimînd interesele vitale şi năzuinţele de pace ale întregului nostru popor, guvernul Republicii Populare Romîne promovează cu consecvenţă politica de coexistenţă paşnică cu toate statele fără deosebire de orînduirea lor socială. Contribuţia Romîniei la slăbirea încordării internaţionale şi la dezvoltarea relaţiilor de colaborare multilaterală cu toate statele a fost recent subliniată de propunerea guvernului romîn adresată Albaniei, Bulgariei, Greciei, Iugoslaviei şi Turciei în vederea realizării unei largi colaborări colective în regiunea balcanică. Ne exprimăm convingerea că, în ciuda unor dificultăţi care pot fi pe deplin înlăturate, există largi posibilităţi de înfăptuire a unei convieţuiri paşnice a popoarelor din Balcani, ceea ce corespunde nu numai intereselor popoarelor din această regiune, ci totodată intereselor tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Alături de celelalte popoare europene, poporul romîn consideră drept una din principalele sale îndatoriri lupta împotriva reînvierii militarismului german care a adus atîtea suferinţe omenirii.

Oamenii muncii din ţara noastră îşi ridică glasul în apărarea dreptului legitim de autodeterminare al poporului algerian, pentru încetarea războiului sîngeros din Algeria.

Poporul romîn este un partizan ferm al înfăptuirii dezarmării generale, al interzicerii necondiţionate a experimentării şi folosirii armelor de exterminare în masă.

Dezvoltînd necontenit legături multilaterale de colaborare cu ţările din Orientul Apropiat, Romînia este vital interesată în menţinerea păcii în această parte a lumii. Oamenii muncii din ţara noastră, alături de forţele luptătoare pentru pace de pretutindeni, îşi exprimă calda simpatie şi solidaritate faţă de popoarele Orientului Arab care au sfărîmat lanţurile robiei coloniale şi îşi apără cu curaj libertatea. Guvernul romîn a făcut cunoscut că ţara noastră, alături de celelalte state iubitoare de pace, sprijină lupta poporului şi guvernului sirian în vederea zădărnicirii încercărilor de încălcare a suveranităţii şi independenţei Siriei, pentru preîntîmpinarea unui conflict care ar aduce grave prejudicii intereselor vitale ale tuturor popoarelor aflate în această regiune şi cauzei păcii generale.

La 40 de ani de la victoria Revoluţiei din Octombrie asistăm la o imensă creştere a forţelor antiimperialiste şi antirăzboinice. Niciodată în decursul istoriei nu s-au ridicat în apărarea păcii asemenea forţe uriaşe ca azi: familia frăţească a ţărilor socialiste, un şir de state nesocialiste care sprijină pacea, clasa muncitoare internaţională, mişcarea mondială pentru pace, popoarele ţărilor coloniale şi dependente ce luptă pentru eliberarea lor naţională. Preîntîmpinarea şi zădărnicirea uneltirilor imperialiste tinzînd la dezlănţuirea unui nou război mondial au devenit pe deplin posibilă. Infăptuirea acestui ţel cere popoarelor o neobosită vigilenţă faţă de acţiunile cercurilor agresive, continuarea eforturilor pentru asigurarea unei păci trainice.

Tovarăşi.

Lumea contemporană prezintă tabloul întrecerii dintre cele două sisteme — socialismul şi capitalismul. Faptele dovedesc că viitorul aparţine socialismului, orînduirii tinere, pline de vigoare, întruchipînd cerinţele progresului social, năzuinţele maselor populare. Sistemul mondial socialist înglobează un teritoriu de 35 milioane km. p. (25 la sută din suprafaţa globului) cu o populaţie de 970 milioane oameni (35 la sută din populaţia lumii) şi dînd circa 30 la sută din producţia industrială mondială. Ţările socialiste ocupă aproape 2/3 din teritoriul Europei şi Asiei. Fiecare din aceste cifre reprezintă o pierdere corespunzătoare pentru lumea capitalistă.

Zadarnic încearcă propaganda imperialistă să slăbească forţa de atracţie a ideilor socialismului, calomniind şi împroşcînd noroi mişcarea comunistă, intensificînd campania de clevetiri împotriva ţărilor socialiste. Cele mai abile mistificări nu pot ascunde ascuţirea continuă a contradicţiilor sistemului capitalist, creşterea luptei revendicative a maselor muncitoare a căror exploatare în ţările capitaliste se intensifică în urma cursei înarmărilor.

Sîntem martorii uriaşului avînt al luptei de eliberare a popoarelor coloniale. Peste 1.300.000.000 de oameni, reprezentînd jumătate din populaţia globului, au sfărîmat cătuşele robiei colonialismului. Ţările socialiste şi în primul rînd Uniunea Sovietică acordă un sprijin larg fostelor state coloniale şi dependente spre a birui greutăţile în calea dezvoltării economice independente. Intreaga omenire urmăreşte cu simpatie mişcarea eliberatoare a popoarelor asuprite. Nici un fel de comploturi imperialiste nu vor putea împiedica prăbuşirea definitivă a odiosului sistem colonial al imperialismului.

Sub steagul ideilor revoluţiei din Octombrie, a ideilor marxism-leninismului, îşi strîng rîndurile zeci şi zeci de milioane de oameni ai muncii din lumea capitalistă. Lupta plină de sacrificii a comuniştilor pentru apărarea intereselor fundamentale ale oamenilor muncii, dîrzenia şi clarviziunea politică cu care călăuzesc lupta popoarelor pentru eliberarea socială şi naţională, au dus la o puternică creştere a autorităţii şi influenţei partidelor comuniste.

Un avînt fără precedent l-a luat mişcarea sindicală mondială. Recentul Congres mondial al sindicatelor, organizat de Federaţia Sindicală Mondială, a constituit un eveniment de mare însemnătate în lupta pentru realizarea unităţii de acţiune a oamenilor muncii şi a sindicatelor, pentru îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale clasei muncitoare, pentru pace.

Mişcarea comunistă şi muncitorească internaţională se afirmă tot mai puternic ca o uriaşă forţă pusă în slujba progresului social. Unitatea şi coeziunea mişcării comuniste mondiale se dezvoltă necontenit pe baza principiilor internaţionalismului proletar. Mişcarea comunistă internaţională consideră drept o înaltă îndatorire întărirea continuă a solidarităţii între ţările socialiste şi partidele comuniste şi muncitoreşti din ţările capitaliste şi coloniale. Intreaga evoluţie a istoriei contemporane ilustreaza triumful ideilor marxism-leninismului. Spulberînd diversiunile ideologice ale imperialismului, luptînd cu fermitate împotriva tuturor varietăţilor revizionismului, oportunismului şi dogmatismului, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi celelalte partide comuniste şi muncitoreşti ridică tot mai sus steagul marxism-leninismului, măreţul steag al eliberării omului de exploatare şi asuprire.

In decursul celor 40 de ani care au trecut de la victoria Revoluţiei din Octombrie, istoria a verificat pe deplin trăinicia şi superioritatea orînduirii socialiste. Niciodată măreţa forţă a ideilor Revoluţiei din Octombrie n-a fost atît de evidentă ca în zilele noastre. Legile dezvoltării sociale, cerinţele dezvoltării omenirii impun necesitatea înlocuirii capitalismului cu orînduirea nouă, socialistă. Nu încape îndoială că întreaga omenire va păşi pe calea Marelui Octombrie spre victoria socialismului.

Trăiască a 40-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie!

Trăiască gloriosul popor sovietic, constructor al comunismului, deschizător al unei ere noi în istoria omenirii!

Trăiască încercatul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, Comitetul său Central şi Guvernul Sovietic!

Trăiască puternicul lagăr al socialismului în frunte cu Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste! Trăiască unitatea frăţească a tuturor ţărilor socialiste!

Trăiască învăţătura atotbiruitoare a marxism-leninismului!

(Cuvîntarea a fost subliniată în repetate rînduri prin puternice şi îndelungi aplauze).

A DOUA GENEZĂ a lumii

de Alexandru Andrițoiu

Chinul căutării

Cît de amar e chinul căutării,
mult mai amar ca un pelin amar.
Neliniștiți ca suprafața mării
ne frămîntam, prin timpuri, în zadar.

Copii se voiau gavroși, — iar tații
pe roată trași mai bine decît sclavi
Se-ncovoiau întrebători Carpații
și ei de aceleași mari lumini bolnavi.

Și-atunci văzurăm că nici o icoană
de acum ne ne-o hipnotiza mai mult
și că istoria contimporană
curgea pe străzi cu-al maselor tumult.

Era încinsa luptă pentru pîine,
pentru respectul marilor sudori,
al cărei sens în inimi ne rămîne
cu barbația noilor fiori.

Hrisoave noi cu slovele stîngace
rozincele-n pancarte au erupt, —
s-a rupt a căutării carapace
și ura ne juca-n obrazul supt.

Solemn, al secolului mare faur
ivit gigant din masele ce curg
ne-a arătat cu brațul lui de ar
pe proletarii galbeni din fobu

Atuncea te am văzut întîi |
mireasă roșie, aleasa mea
și ochii-mi desobișnuiți d
sau îmbătat de-nfățișarni

Ci noi splendori vene învestmînte

purificatul suflet, ir fierbinte
Și dintre rontăite m țișnit,
ca fulgerul, în si auroră,
Intrat în oastepnă credeam.
eu însu mi auntit în marea oră,
Cu tine m-asu-avînd epithalam.
un marș pe pînă-n intime fibre
Al tău sîv și os, al tău sînt tot, —
cu carna cu prea dulci risipe
ție mă.eag, nou, din inimă mi-l scot.
și-un rumoasă fost-a nunta noastră
Cîțioanțe dese o sfințeau
cîr din dungi, —
ele — avea o salopetă albastră,
reasa — rochii sîngerii, prelungi.

Tortură

I-au scos ochii, flori să nu mai v —
mîna, să nu mai ridice spadă

I-au tăiat urechile, — de m
cînt de mierle să n-audă-n rum.

Limba i-au tăiat-o, cu nie,
gustul pîinii-n veci să l mai știe.

I-au tăiat picioarele — pe targă
să se plimbe și culcat să meargă.

Omul ciopîrțit în cîmp deschis
era nvinuit pentru un vis.

A visat că roșia mireasă
îi-așează jimble mari pe masă.
. . . .

Mai voiau și-n creeri să-l cresteze,
vise roșii să nu mai viseze.

Intrebări

— Unde ?
— Aici în Viborg, în foburg.
— Cine ?
— Acești proletari care curg
ca lavele incandescente-n piață.
— Și pentru ce ?
— Pentru om și viață.
— Cînd ?
— Chiar acum, cît e semn
de furtună.
— Cum ?
— Bărbătește, cu armele-n mînă!
— Și contra cui ?
— Contra celora care
au stors latifundii din stropi
de sudoare !
— Ce vezi ?
— Văd o roșie, mîndră mireasă
cu fruntea semeață, înaltă,
frumoasă, —
și care, cu obștea, străbate cetatea.
— Așa-i, ai văzut libertatea !

Arc

Apăsat de-atîtea dureri și furtună,
trupul slab, covrigat, ne părea semilună.

Ne-aplecaseră, crunte, durerile capul
gata-gata să-l taie casapul.

Insă șira spinării mult curbată ntradins
ne părea arc întins,
arc întins,
și din care așteptai să țișnească îndată
o răzbunătoare săgeată.

A venit Lenin

Pe chenarul unei picturi

A venit Lenin,
a venit primăvara,
au venit amîndoi.

Tu, creangă de vișin, sub flori te îndoi
și-n tine închizi viitoarele fructe.

Dar nu, nu.
E toamnă
și frunzele rupte
de culoarea tutunului
de culoarea fierului
și-a scorțișoarei
dau buzna pe-afară.

Și totuși e parcă-npreiur primăvară
cu flori de culorile spumii
frumoase, rotunde și noi.

A venit Lenin
și primăvara eternă a lumii,
au venit amîndoi.

Pe porțile închisorilor

Ca o carte
sau deschis porțile închisorilor.
Hoții să stea acolo și de-acum mai
departe,
vizionarii să iasă afară
ca florile prevestitoare de o mare
primăvară.
Vizionarii,
încheieturile mîinilor lor
aveau dîre de fier și rugină,
Și totuși cineva, un trecător,
spunea cum că pe porți parc-ar
ieși lumină,

lumină ce deschide și fierul și rugina, —
și că nici cînd nu mai văzuse oameni
să semene într-atîta cu lumina.

Salva Aurorii

Astfel, țeava îndreptînd spre palatul
de iarnă,
ca o lunetă întinsă spre-un astru ciumat
nava porni la atac fără sunet de goarnă
fără marș cu tărie cîntat.

Salva, apoi scăpără ca betelile nimbului,
pe cînd nava cu veacul veghind pe
catarg,
luneca peste albele mări ale timpului,
nu numai pe al Balticei larg.

Privind portretul lui Karl Marx

Bătrînule cu barbă rotundă și bună
s-a deslănțuit minunata furtună
spre cinstea acestei străvechi omeniri

Vrem pîine și vrem trandafiri !

Bătrînule s-a descărcat vîlvătaia
din ramă scoboară-te,
lasă-ți odaia —
Stafia ce cutreera Europa
pe străzi, pretutindenea, ca un potop a
erupt, în puternice, largi răscoliri.

Vrem pîine și vrem trandafiri !

Ce-i dacă bancherii în plan pun invazia
Stafia cutreera, cruntă și Asia
Ce-i dacă vlădicii se-nchină-n biserici?
Stafia intră-n cele două Americi
In Africa si-n Australia.
Nu e
pămînt unde flacăra ei nu se suie
și curme-ale omului vechi rătăciri.

Vrem pîine și vrem trandafiri !

Bătrînule, urbea de oameni e grea
dar tu îi asculți din portret,
nu te miri.

Tu stai calm privindu-i din epoca ta...
. . . .
Tu știai de mult c-o să fie așa !
Vrem pîine și vrem trandafiri !

Sechestru într-un palat

Palatul de la marginea pădurii
înghesuia podoabe-n stilul maur.
De-asupra luna-și scăpăra condurii
tăiați în aur.

Pe geamuri zugrăvite cu lumină
o mînă de domniță somnoroasă
trăgea perdele lungi de muselină
și de mătasă.

Dar iată că sub geam bărboase umbre
rosteau cuvinte grele și de jale,
purtînd pe umeri carabine sumbre,
la brîu pumnale.

Nu se răcise încă țeava bine
trăgaciul încă mai păstra căldură
și fumuri mai ieșeau prelungi și line
pe-a țevei gură.

Țeava fuma. Domnița la fereastră
se îngrozise de temuții oaspeți
și tremurau sub jupa ei albastră
genunchii proaspeți.

Sărită din țîțîni, posaca poartă
bărboșilor le-ngădui intratul.
Topită-n marmuri, o lumină moartă
scălda palatul.

Ciobotele, în cale ocrotiră
covorul de la Persia, molatic.
Jurîmprejur mătăsuri de porfiră
și de jăratic.

Pe mobile lucioase, tolănite
jucau pe linii dulci și-n blînde planuri
statui în dinți de elefanți cioplite
și-n porțelanuri.

De-asupra îngeri grași cîntau din lire
o feerie ce duios irupe
iar vinuri vechi iluminau clondire
și-auguste cupe.

Pești, în havuzuri, plini de gingășie
multicolori tăiau încet cleștarul.
Părea că totul cheamă și îmbie
sporindu-și harul.

Tablouri atîrnau pe plușul moale
și pe tablouri cu, de bronz, chenare,
zîmbeau cu forme tinere și goale
dormind, fecioare.

Deci muncitorii cușmele-și lăsară
într-un cuier făcut din corn de ciută —
uimiți de-această frumusețe rară
necunoscută.

O, nici în vis ei nu putură crede
că sînt și oameni ce și duc astfel traiul,
că e aevea tot ce ochiul vede
că-aici e raiul.

Aici e raiul mare și terestru
croit de-aceste iude și caiafe.
Ci fără milă deci au pus sechestru
și-au pus parafe.

Și ușile-au pecetluit cu ceară
și au trecut stîngaci pe zeci de liste
tot — chiar și vinul mirosind a ceară
de toamne triste...

Un miliard

Și de-aș avea un miliard de inimi
ca, numărîndu-le, să-ncărunțesc,
pe toate ți le-aș dărui, pe toate
partid muncitoresc.

De-aș mai avea și-un miliard de brațe
un miliard de arme să descarc,
ți-aș ridica un miliard de steaguri
spre-al boltei ruse arc.

Un miliard de ochi, ca în legendă,
de-ar fi să am, — eu pentru-acelaș crez
mi i-ași preface-n torțe și în faruri
ca pacea să-ți veghez.

Și iar un miliard de ani pe lume
de-ar fi (ah ! dacă-ar fi... !) să
viețuiesc
i-aș da celor căzuți cu tine-n suflet,
partid muncitoresc.

Gloriosul Marș

Revoluția, vastă lumină,
se întindea cu viteza luminii
și din valul ei înalt își scoteau
burghejii spinările lor ca delfinii,
de patima mare a luminii lor arși.

Revoluția străbatea ca un marș
țara
inundîndu-mi-o, strălucitoare.
Era un al doilea mare dieluviu
cu care
nu ghețari soseau ci lumini.
Din fiecare parte a țării, mulțimi
soseau ca un fluviu.
Un fluviu cu apa mai albă ca neaua
vărsat din albastrele-i umbre taigaua,
un fluviu de oameni
pe-al căror obraz cutezanța
lucea ca faianța.
Nordica tundră
un fluviu de oameni cu bundă și tundră
iar Transcaucazia orientală
își revărsa cu tărie și fală
oameni în oblicii ochii cu oțele
și jucuri de stele.

Și parcă începea un al doilea dieluviu
dar care nu ghețari purta ci lumini.
Mulțimi,
îndesate mulțimi
soseau pretutindenea-n curgeri
de fluviu, —
și fluviu alături de fluviu
din stepă pornit
sau din zone polare,
sosind din taigaua cu umbre
sau din Gruzia cea roditoare
toate-n revoluție se rostogoleau
prin sute de delte solare.

Desene de CORNELIA DĂNEȚ

Sat pustiu

Sînt drepte ca spada aceste zăpezi.
A nins... dar pe sat de întinde tăcerea.
Nu-s urme de pași omenești nicăierea
nici urme de sănii nu vezi.

Sînt casele negre. Nici unde lumină.
Ba văd la un geam un opaiț uitat
și-alături de el un bătrîn aplecat
își curăță o carabină

— Hei, moșule ! Unde e satul plecat?
— E la revoluție. Fă-te-n lături !
...și moșul se duse și el peste omături,
el, ultimul suflet din sat.

Cîntec

Vin ca niște lupi cadeții
adă, fato, carabina.
Vin ca lupii, ca mistreții
bată-i vina !

Vin s-aducă fum, cenușe
să ne pună-n lanțuri soartea.
Adă, fato, și cartușe
bată-i moartea.

Au cătuși în buzunare
și au lanțuri și lăcate.
Pune-mi, fato-n cingătoare
cinci granate.

Vin cadeții ca pirjolul
cizma saltă sus ca guma
Adă, fato și pistolul
bată-i ciuma.

Să m-ochească au curajul ?
și-și sburlesc, ochind, sprînceana ?
Adă, fato și bandajul
leagă-mi rana.

Dă-mi sărutul de fecioară
și încarcă-mi carabina
sau eu mor sau ei să moară
bată-i vina.

Vin cadeții, merg cadeții
către capătul vieții.

Oratorii

Gura care nici la nuntă
nici la moarte,
n-a ținut
nici un logos cu cuvinte de prin
cărți întrețesut, —
care dincolo de-un cîntec de-ale Volgăi
ape line
n-a scos niciо cugetare
scrisă-n colile veline
s-a trezit că are harul din poveste
și minune
de-a călători prin lume
și de-a povesti
și-a spune.

Ruptele-i lăcăți căzură de pe
buzele-i zăcute
și cuvinte policrome
rotunjite
nou născute
au pornit să spună tîlcul pîinii
și-al armei.
Și
cugetarea, ca la genii, scăpărînd,
se deslusi
In tătară și-n gruzină
în circhiză și în rusă,
păsări paradisiace se nășteau din
vorba spusă, —
vulturi mari, pleșuvi, de piscuri,
vulturi mici și iuți de stepe
răsăreau din vorba care
nu urechea-ascultătoare
ci doar sufletu-o pricepe.

Limbi de foc nu coborîse strălucite,
din văzduh,
peste dînșii sfîntul duh, —
dar în zeci de limbi Rusia glăsuia
de mii de ori
prin ateii săi apostoli
comisarii oratori.

Domnii deci vedeau partidul
viu, în carne și în oase
și îi ascultau cu groază
drepte, vorbele tăioase
care dincolo de asprul lor tăiș dădean
mulțimii
trandafirii desfătării și gătelile luminii.
Dulcea lor babilonie ca a mierlelor
de smalt
o simțeai cu orice fibră,
să te curăți
să te-nalți.
Rusia neatîrnată le era ecoul mare.
murmurau taigaua albastră
stepa leneș foșnitoare,
răsunau cetăți la verbul lor iluminat
pe cînd
suflul lor ca o mireasmă
se călătorea prin vînt, —
încît arborii și dînșii
cu supremă încordare,
l-ale lor cuvinte, arma
și-ar fi pus-o în spinare.

Cîntec

Mîna albilor nu-i albă
ci cu sînge cald mînjită,
parcă-a junghiat o vită.
Mîna albilor nu-i albă.

Spuneți albe mîini pătate
pentru ce v-ascundeți oare
în mănuși
și-n buzunare ?
Spuneți, albe mîini pătate !

Un creer și o inimă mare

E un creer ce nu obosește
e o inimă ce nu se oprește
și sînt ochi care nu se închid.
Muncitorește,
plugărește
și ostășește
să ne-ncredem în veac și-n partid.

Creerul cugetă pentru o țară
pentru-n univers.
Ii cîntară
lirele vastul rotundul renume
ca globul pămîntului de vast,
de rotund,
iar de la inimă-n țară pătrund
spre Petrograd
și spre Smolnîi
aorte...
Inima nici sub barbare escorte
nu încetează bărbatul ei puls.
Inima e pretutindeni impuls
și și-a trimis palpitate artere
spre Țarițîn
propulsînd cu putere
viața și ordinea, visul, elanul.

Crede în veac și-n partid deci oșteanul
și se trezește în lupta sonoră
văzînd că partidu-i pe cer auroră,
e un creer ce nu obosește

E o inimă ce nu se oprește
Ochii văd totul
sînt sori repetați
oriunde iubiți și oriunde așteptați.
Albaștri, ca ochii Rusiei de-albaștri
sînt ochii partidului.
Oierii sihaștri,
matrozii-n seară aplecați pe ghitară
în ei văd tăria de foc
proletară.
Și-n lume
ai lumii fii buni înțeleg
căci ochii partidului sînt primăvară
și-s ochii pămîntului nostru întreg.

Pămîntul privește în timp prin partid
sînt ochi care nu se închid.
Acesta e veacul partidului nostru
dublîndu-și simbolic și sensul și rost
e veacul rupturii și al prăbușirii
nepăgubitoare a putredei lumi
și-i veacul sudării
și-i veacul zidirii
a unei noi lumi
pe care-n partid
o aduni
și-o rezumi.
Căci
veacul de socialism e avid
cum floarea uscată-i avidă de rouă
și tind generații
și ani
spre partid
într-o gravitație gravă și nouă.

Crizanteme

Pămîntul s-a umplut cu crizanteme, —
cresc peste sînge, peste scrum și rană
cresc mari și pure, fără de prihană
cresc crizanteme, ale toamnei steme.

Nu mai e rouă. Bruma diafană
le-nvăluiește în cețoasa vreme,
Dar glonțele să bată-n flori se teme.

Ci rar cîte-o Axinie sau Ană

cu mîna albă-n care dor palpită
alege cîte-o floare s-o trimită
iubitului ce luptă în Crimeea.
Și-atunci pentru-o Axinie sau Ană
soldatul, în căciula astrahană
așează florile visînd femeia.

Marș

Multe mii de verste-am mers în marș,
omorînd, ferindu-mă de moarte.
Aș putea pămîntul să-l înconjur
după-atîta drum, ca Magellan.

Trupul meu a încălzit nămeții,
cînd stăteam pe armă aplecat,
apele le-am spart cu pieptul tînăr
să le cucceresc de la vrăjmași.

Am trecut prin foc ca pe sub vișini
focul mă știa și mă cruța.
Am trecut prin fier cum trece un
sfredel
temerar, la glorie s-ajung.

Eu, în braț, răniți am dus și steaguri
și-am dormit în tină și pe flori.

In memorie, harta Rusiei
mi am întipărit-o, mărșuind.

Scot tutun și pulbere de pușcă
la un loc, din buzunar. Și-arar
cîteva firmituri de pîine.
Insă toate trec. Și nu mă tem.

M-oi întoarce iar întreg acasă,
poate n-am să mă întorc întreg,
sau poate că-n veci nu m-oi
întoarce.
Dar nu-i timp pentru tristețe azi.

Eu, cîntînd, porni-voi către casă
sau cîntînd pe targă — am să mă-ntorc,
Voi intra cîntînd pînă și-n moarte,
și-așa, au murit, prea mulți plîngînd.

Fără sînge nu se putea

Fără sînge nu se putea,
fără jertfe nu se putea.
Strălucește tăioasă și însîngerată
baionetă a mea !

Incercat-am cu vorbele bune,
ei rideau,
ne mințeau
toți cu gura-aurită.
Sub a șubredei lumi șandrama
lăbărțată
se cerea dinamită.

Somn ușor deci, Ivane Ivanovici,
dormi sub ploile reci din Brumar.
Vai, ce repede-n mîini ți se stinse
luleaua
și ce udă-i mahorca
din buzunar.
Decorația de la război parc-a plîns
sub ai ploilor stropi uniformi.

Toate, în tine, s-au oprit și s-au stins.
Dormi Ivane Ivanovici, dormi.

Avem mulți răposați pe cîmpii,
abia prindidim cu-ngropatul,
dar flutură steaguri de preț, vișinii
prin țară
de-a lungul,
de-a latul,
și se aprinde de purpură tînăra stea.
Fără sînge nu se putea.

Fără jertfe nu se putea,
fără sînge nimic nu se face.
Deci tu spintecă aerul baionetă a mea !
Ne luptăm
pentru veacuri de pace.

Odihnă înainte de atac

Pînă la atac abia patru ore mai sînt,
poate nici pîn-la moarte nu sînt mai
multe.
Merii-au înflorit, privighetori s-au întors
și ostașul a venit să le-asculte.

El dă jos, pentru-un timp, cisma de iuft
desface molitierele înfierbîntate.
Au înflorit merii. Trupul lui e de puf
și inima-n el ca-ntr-o ghitară bate.

Privighetoarea dă un concert gratuit
că ostașii n-au bani dar au inimă mare,
merii-s numai flori iar pe cerul de mai
e luna ca un sin de fată mare.

Privighetoarea și-a-nceput primul tril,
versul curge, aur aerian, peste fire.
Merii-au dat în floare. Privighetoare-a
trezit
ca pe un dulce spin o amintire.

Curge miere din pom și nu cîntec seral,
dumbrava parcă s-a umplut cu idile,
merii sînt de argint, iar ostașu-ntre
meri
stă ca-ntre niște albe copile.

Ride și le mîngîie cu brațul stîngaci.
Pîn-la atac sînt orele-acum mai puține,
Merii sînt foarte albi, aerul e aromat,
privighetoarea scoate triluri divine.

Au sunat oare pe-aici mitraliere cîndva?
S-au aruncat granate cu moartea-n
nuclee ?
Au înflorit merii, e atacul în prag,
privighetoarea cîntă ca o neînțeleasă
femee.

Ostașul încalță cismele grele de iuft
își strînge molitierele iarăși pe gleznă.
Luna-i ca un sin de fată mare pîndit
dar pînă la ea sînt ani de lumină
și beznă.

Au început tunurile. S-a pornit la atac.
Soldatul își ucide vrăjmașii ca pe-un
balaur.
Au înflorit merii. Iar în inima lui
privighetoarea cîntă ca ntr-o colivie
de aur.

In aceste zile —

TINERETUL MARII FAMILII SOCIALISTE

MARTURIE a unor sentimente trainice

Comitetele organizaţiilor Uniunii Tineretului Comunist din R.P. Chineză, printre care şi cele ale provinciilor Sî Ciuan, Ci Cian, Cui Cion, Sen Si, An Hui, Hu Pe, San Si şi a oraşelor Pekin, Şanhai, Tien Tin şi altele au chemat tineretul să întîmpine ziua de 7 Noiembrie cu acţiuni cît mai frumoase şi diverse. Multe din acestea au drept scop cunoaşterea ţării sovietice — rodul Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Astfel, organizaţiile oraşului Tien Tin organizează, la fel ca şi în multe alte oraşe, întîlniri ale tineretului cu vechi militanţi ai mişcării muncitoreşti chineze care au participat la Revoluţia din Octombrie. În aceste zile oamenii de cultură chinezi fac cunoştinţă tinerilor cu realizările obţinute în domeniul literaturii şi artei sovietice. Salutînd ultimele succese epocale ale Uniunii Sovietice, organizaţiile de tineret organizează în colaborare cu instituţiile ştiinţifice şi tehnice conferinţe în cadrul cărora se fac expuneri despre posibilitatea cuceririi spaţiilor interplanetare — aceasta în legătură cu lansarea de către Uniunea Sovietică a primului şi a celui de al doilea satelit artificial. Cartea sovietică a fost popularizată şi răspîndită şi mai mult în întîmpinarea lui Octombrie Roşu. Astfel de cărţi ca: „Departe de Moscova", „Prologul", „Povestea unui om adevărat", „Aşa s-a călit oţelul", „Torentul de fier" etc. fac parte din lectura preferată a tinerilor chinezi. În multe oraşe ale marii Chine populare, cu concursul tinerilor, au fost organizate apoi expoziţii de fotografii cu aspecte din realizările U.R.S.S.

În preajma marii aniversări, tinerii muncitori, ţărani, elevi şi studenţi felicită pe colegii lor din ţara prietenă — Uniunea Sovietică. Numeroase asemenea scrisori de felicitare au fost trimise prietenilor lor sovietici de către studenţii din Tien Tin. Aşadar, multe din acţiunile tineretului chinez în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie sînt închinate prieteniei cu poporul şi tineretul frate sovietic. Ele sînt mărturii ale sentimentelor trainice ce leagă cele două mari popoare — sovietic şi chinez.

CEN SU-I

Realizînd măreţele idei ale socialismului

SOFIA (prin telefon). — În munţii Rodope, inaccesibili în trecut, brigada tinerilor constructori a terminat de curînd barajul de beton al primului lac de acumulare pe rîul Arda. Multe brigăzi de tineret au lucrat la temelia lui, la turnul de apă din beton al hidrocentralei. Acum pe şantier sînt puţini muncitori. În faţa privirii lor se întinde luciul de sticlă al noului lac. Tineretul însă a plecat mai departe, pe cursul marelui rîu. El munceşte deja la temelia celui de-al doilea baraj al rîului vijelios, Kerdjali.

De curînd, au intrat în funcţiune noi uzine: uzina de materiale refractare, uzina tineretului de superfosfaţi din Dimitrovgrad. „In cinstea Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie să îndeplinim înainte de termen cel de-al doilea cincinal". Această lozincă îmbrăţişată de tineret aduce sărbătorii mari victorii. Iată unele din ele: depoul de vagoane al gării Gornovreakoviţa a îndeplinit cu şase luni înainte de termen planul cincinal. În acest colectiv lucrează 25 de brigăzi de tineret. La combinatul de textile „Halatev" 200 tinere ţesătoare lucrează în contul celui de al 3-lea plan cincinal. Prima dintre ele este Andreeva care lucrează, conform planului individual, în contul anului 1962.

Este demn de remarcat faptul că tineretul muncitoresc din întreaga ţară a adus pînă acum economiei naţionale peste plan economii de peste 70 milioane de leva.

Deasupra rîndurilor tineretului nostru fîlfîie luminoase steagurile lui Octombrie. Prin faptele lor ei contribuie la realizarea măreţelor idei ale socialismului.

K. KOLEV

SĂRBĂTOAREA TUTUROR GENERAŢIILOR

VARŞOVIA (prin telefon). — S-a întîmplat recent la Varşovia un lucru rar: o întîlnire între doi oameni care s-au regăsit după mai bine de o jumătate de secol de la despărţirea lor. Martorii acestei întîlniri au trăit clipe de mari emoţii. Cei doi eroi bătrîni octogenari, lăcrimînd s-au strîns într-o îmbrăţişare lungă, afectuoasă, dovadă că jumătatea de secol scursă n-a putut stinge căldura prieteniei. Bătrînul bolşevic M. Gubelman, un membru al delegaţiei de vechi militanţi revoluţionari sovietici invitaţi în Polonia pentru a participa la sărbătorirea marii aniversări, după 52 de ani s-a reîntîlnit cu veteranul mişcării revoluţionare poloneze, Grzegor Konopka cu care, în 1905 fusese exilat de ţarism în Siberia. Ei povestesc tinerilor varşovieni din fabrici şi facultăţi, emoţionantele lor amintiri, dînd glas amintirilor din tinereţea generaţiei bunicilor noştri.

In cinstea marii aniversări la televiziunea din Varşovia a fost organizată şi prezentată, în interpretarea unui mănunchi de tineri entuziaşti, o seară de poezie revoluţionară.

Seara s-a bucurat de un mare succes, astfel se explică că numeroşi spectatori au cerut redacţiei televiziunii repetarea programului. Maiakovski a fost reeditat, aflîndu-se în vitrinele librăriilor varşoviene într-o amplă culegere care prin forţa poeziilor revoluţionare pune în umbră pe futuriştii şi dadaiştii care solicită din partea cititorului polonez dreptul la nemurire, îi reduce la proporţiile lor reale de pigmei literari. La Cracovia şi Poronin — locuri unde Lenin şi-a petrecut doi ani din viaţă, un grup de tineri muzeologi fac investigaţii entuziaste pentru descoperirea şi culegerea amintirilor celor ce l-au cunoscut pe Lenin în timpul şederii sale în Galiţia. La Varşovia s-a deschis festivalul filmului sovietic. Toate universităţile poloneze şi institutele de învăţămînt superior pregătesc o sesiune ştiinţifică închinată celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Studenţii de la cunoscuta universitate N. Copernik pregătesc o sesiune ştiinţifică închinată mişcării revoluţionare poloneze şi influenţei exercitată asupra ei de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie.

In aceste zile cluburile dedicate prieteniei polono-sovietice sînt îndeosebi frecventate de tineri. In sălile acestor cluburi au fost deschise expoziţii de artă sovietică, de filatelie, au loc concerte, şezători literare, conferinţe.

Ziua aniversării revoluţiei — ziua de 7 Noiembrie va fi consemnată de tineretul Varşoviei prin marşul cu făclii şi lozinci. Marşul tineretului se va desfăşura pe străzile capitalei Poloniei. Sărbătorirea marii aniversări, constituie prin amploarea şi profunzimea ei, sărbătoarea tuturor generaţiilor.

ION GRIGORESCU

Varşovia, noiembrie 1957

Săptămîna „Pentru o prietenie strînsă cu tineretul sovietic"

BERLIN (prin telefon). — In organizaţiile de bază ale F.D.J. (Tineretul Liber German) se desfăşoară lupta pentru cîştigarea steagului Comsomolului în întrecerea pentru pregătirile în vederea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Acest steag a fost remis organizaţiei Tineretului Liber German la cel de-al 5-lea Congres al F.D.J. din anul 1955 de către delegaţia Comitetului Central al Comsomolului.

Cînd tineretul Republicii Democrate Germane a început, în primăvara acestui an, să se pregătească pentru sărbătorirea marelui Octombrie, Comitetul Central al organizaţiei Tineretul Liber German a luat hotărîrea de a organiza o întrecere între cele 14 organizaţii regionale, pentru obţinerea acestui drapel de onoare al Comsomolului. Întrecerea se duce pe tărîmul muncii ideologico-politice, în domeniul educaţiei socialiste a tineretului precum şi în producţie.

De la 1 octombrie, steagul se află în posesia organizaţiei Tineretului Liber German a regiunii Suhl. Etapa finală a întrecerii a început. Dar nici membrii F.D.J. din alte regiuni nu renunţă la luptă. La Leipzig, de exemplu, iau parte la întrecere 53.650 de tineri muncitori şi muncitoare din industrie şi agricultură.

La 29 octombrie, Comsomolul leninist şi-a sărbătorit aniversarea. Această zi a marcat începutul săptămînii de luptă a Tineretului Liber German în cinstea zilei de 7 Noiembrie. Săptămîna de luptă se desfăşoară sub lozinca „Pentru o prietenie strînsă cu tineretul sovietic". Această săptămînă constituie o încununare a pregătirilor tineretului nostru în vederea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

La marea sărbătoare a Revoluţiei din Octombrie, 150 dintre cei mai buni muncitori tineri şi activişti ai F.D.J. vor fi prezenţi la Moscova, în Piaţa Roşie, avînd fericirea de a fi martori oculari ai festivităţilor. Ei vor povesti tineretului sovietic şi întregului popor sovietic despre munca şi lupta tineretului german pentru cauza noastră comună socialistă.

HEINZ LORENZ

ACŢIUNI ENTUZIASTE

BELGRAD (prin telefon). — Pregătirile pentru sărbătorirea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluţii din Octombrie au căpătat în Iugoslavia un caracter de masă. In întreaga ţară se organizează conferinţe, se proiectează filme despre marile zile ale lui Octombrie. De cîteva luni, majoritatea ziarelor publică articole, reportaje, despre evenimentele care au precedat revoluţia, despre desfăşurarea însăşi a luptei revoluţionare. Trebuie amintit că încă la sfîrşitul anului trecut a fost creat în ţara noastră un comitet special de pregătire a sărbătorii, comitet în care a intrat eminenţi activişti de partid şi pe tărîm social.

In toată această perioadă pregătitoare, tineretul iugoslav a fost foarte activ, dovedind că îl interesează tot ce este legat de Marele Octombrie. Casele tineretului au organizat seri de conferinţe şi adunări în cadrul cărora tineretului i s-a făcut cunoscută însemnătatea Revoluţiei din Octombrie, influenţa ei asupra răspîndirii ideilor înaintate în lumea întreagă.

Tineretul manifestă un interes deosebit faţă de convorbirile cu veteranii iugoslavi — participanţi la Revoluţia din Octombrie. Organizarea unor astfel de întîlniri se bucură de participarea multor tineri. După expunerile făcute se pun numeroase întrebări, astfel că mai întotdeauna asemenea întîlniri se transformă în convorbiri cordiale despre zile îndepărtate, dar în acelaşi timp, atît de apropiate şi minunate, cînd în istoria omenirii a fost deschisă una din cele mai luminoase pagini.

In afara acţiunilor pe care le întreprinde organizaţia de tineret, toate celelalte instituţii culturale, obşteşti şi politice oferă de asemenea tineretului multiple posibilităţi pentru a face cunoştinţă cu însemnătatea Marii Revoluţii din Octombrie.

Ziua de 7 Noiembrie — ziua celei de-a 40-a aniversări a Revoluţiei — va fi sărbătorită în întreaga Iugoslavie într-un cadru festiv. In centrele mari se vor ţine şedinţe festive în cadrul cărora vor lua cuvîntul eminenţi militanţi politici şi obşteşti.

In cinstea celei de-a 40-a aniversări a Revoluţiei din Octombrie, multe străzi din oraşele Iugoslaviei vor primi numele lui Lenin sau al Revoluţiei din Octombrie. După cum s-a aflat, unul din bulevardele Belgradului Nou se va numi — Bulevardul Revoluţiei din Octombrie. In cunoscutul centru de mineri Trbovle, una din pieţe va fi denumită Piaţa Lenin, iar la Belgrad şi Zagreb vor fi înălţate monumente ale lui Lenin.

DUŞAN PEŞICI

U. T. C. în fruntea acţiunilor tinerilor maghiari

BUDAPESTA (prin telefon). — Tinerii din R. P. Ungară întîmpină cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie sub semnul chemării lansate de conferinţa pe ţară a U.T.C.: „Împreună cu masele tineretului, pentru construirea Ungariei socialiste!". În cinstea marii aniversări un mare număr de tineri muncitori s-au încadrat în întreceri socialiste.

Cu mult succes s-au încadrat în întrecere tinerii muncitori de la trustul petrolifer din Zala. In cadrul schimburilor de onoare ei au reuşit să dea peste plan 360 tone de ţiţei şi mai bine de 100 tone de gazolină.

Marea brigadă complexă de tineret de la uzinele textile din Debreţin este pe cale de a-şi îndeplini angajamentul socialist de a da peste plan, pînă la sfîrşitul lui noiembrie, 100.000 metri de produse textile.

Pentru a cinsti aniversarea Marelui Octombrie, organizaţiile U.T.C. au iniţiat şi alte acţiuni. La Dunapentele, de pildă, în ajunul lui 7 Noiembrie se va organiza o întîlnire a tineretului urmată de o retragere cu torţe. Tot atunci se va pune piatra fundamentală a căii ferate pioniereşti care se va construi prin munca voluntară a muncitorilor din oraş şi în primul rînd a tineretului.

Acestea sînt numai cîteva din acţiunile tineretului maghiar în cinstea lui 7 Noiembrie. Aceste zile de început de noiembrie sînt martorul şi altor manifestări: în numeroase întreprinderi şi institutii, în şcoli, tineretul Ungariei se întîlneşte cu tinerii ostaşi sovietici care au luptat pentru zdrobirea contrarevoluţiei, pentru cea de a doua eliberare a Ungariei din ghiarele primejdiei fasciste. Tineretul din unele centre industriale mari, ca de pildă, cel din Miskolc, organizează săptămîna prieteniei dintre tineretul maghiar şi sovietic. Cu acest prilej, tinerii de la Miskolc au invitat 50 de comsomolişti să participe la sărbătorirea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Totodată 50 de tineri U.T.C.-işti vor participa la sărbătorirea marelui eveniment alături de tinerii sovietici din Ujgorod.

EMIL SORAN

Un milion de coroane

PRAGA (prin telefon). — Cînd Mirek Ulrich s-a ridicat de la masă, deasupra oraşului Nahod mijeau deja zorile. Ce se întîmplase? Iată! La început s-a discutat în cadrul comitetului şi apoi la adunarea organizaţiei de tineret — C.S.M. — despre felul în care ar trebui să întîmpine tinerii cea de a 40-a aniversare a Revoluţiei din Octombrie. S-a căzut de acord că obţinerea de succese importante în producţie constituie, în acest sens, un lucru de cinste. Mai erau cîteva luni pînă în noiembrie. De aceea s-au înţeles ca fiecare să se gîndească din vreme cum să mărească productivitatea muncii şi să reducă preţul de cost. Şi iată că începînd de atunci pe Mirek a început să-l preocupe problema tehnologiei producţiei. Cu cît se apropia de ţinta sa, cu atît devenea mai nerăbdător. Luînd parte la şedinţele organizaţiei C.S.M., al cărei secretar este, nu odată el s-a văzut surprins de faptul că nici nu ştie despre ce se vorbea. Abia astăzi a terminat, în sfîrşit, calculele. El a reuşit să înlocuiască una din materiile prime componente ale amestecului de cauciuc cu o materie primă mult mai ieftină. La această înlocuire calitatea nu scade şi se obţine o economie mare — 145.000 coroane pe an. 145.000 de coroane — nu sînt un dar neînsemnat. Şi acesta nu este unicul. Minunaţii raţionalizatori ai uzinelor „Zdenek Nejedli" din oraşul Nahod au prezentat numai în acest an 16 propuneri de raţionalizare; în decursul unui an acestea vor aduce statului economii în valoare de peste un milion de coroane.

Da, oraşul Nahod va dărui statului în cinstea lui Octombrie Roşu un milion de coroane.

111 de alte organizaţii ale Uniunii Tineretului Cehoslovac din Republică vor economisi pentru întreprinderile lor pînă la sfîrşitul anului aproape 50 milioane de coroane.

Zilele lui Octombrie ne-au deschis drumul către o viaţă mai bună, ne-au dăruit cu ani în urmă fericire şi pace. Vrem să înfrumuseţăm această aniversare prin munca şi viaţa noastră.

ZDENA AMERNIKOVA

Din Vietnamul îndepărtat

Pregătirile oamenilor muncii din Republica Democrată Vietnam în vederea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluţii din Octombrie se desfăşoară cu entuziasm în întreaga ţară. La întreprinderi, pe şantiere de construcţii, la institutii şi la sate se organizează conferinţe şi convorbiri consacrate celei de a 40-a aniversări a Marelui Octombrie. Numai la Hanoi au asistat la aceste conferinţe şi convorbiri peste 100.000 de persoane. Pretutindeni se organizează expoziţii şi fotomontaje despre viaţa şi realizările Uniunii Sovietice.

Majoritatea muncitorilor de la întreprinderile industriale din R. D. Vietnam s-au încadrat în întrecerea în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marelui Octombrie. Muncitorii de la şantierele navale nr. 1, 2, 3 şi 4 din Haifong au obţinut însemnate succese în muncă. Şantierul nr. 1, de pildă, a reparat complect nava Hoa-Binb (Pace). De asemenea au fost reparate aproape în întregime şi alte nave remorchere.

Tineretul ţărănesc din provinciile Ha Dong şi Hoa-Binb a recuperat mai mult de 300.000 de căruţe cu îngrăşăminte.

Peste 300.000 de grupe de întrajutorare sînt pe cale de a se reorganiza şi consolida, şi se pregătesc pentru recolta anului 1958.

Mişcarea pentru lichidarea analfabetismului progresează şi circumscripţii întregi şi sate şi-au realizat planul în cinstea aniversării Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

În aceste zile în întreaga ţară sînt organizate mitinguri care explică populaţiei importanţa şi valoarea istorică a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie.

THANK-NIEN

O seară internaţională a studenţilor străini care studiază în U.R.S.S. închinată aniversării Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, care a avut loc în Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor din Moscova.

In fotografie: o discuţie animată între vechiul bolşevic P. I. Voevodin şi studenţi.

DIN POŞTA DE IERI

Sărbătoresc Revoluţia prin fapte

O pla[...] festivă închinată măreţei aniver[...]

Iată-ne la drum. [...] grup de tineri munc[...] un uzinele „23 August" d[...] Bucureşti care am hotărît ca cu[...]stea zilei de 7 Noiembri[...] montăm pe stînca Peşteri[...] ghiaţă situată la o altitud[...] de 1.000 m. o placă festivă î[...]chinată măreţei aniversări.

După ce trecem de Ploeşti, Breaza, Sinaia, autobusul gîfîie din greu spre Predeal. În fine, iată-ne la Dîmbul Morii. Aci ne despărţim de autobus. Pornim să cucerim înălţimile. După 2 ore ajungem la „Peştera de ghiaţă". Un scurt popas şi lucrările de montare ale plăcii festive încep. Crestele cărunte ale munţilor şi pădurea repetă ecoul loviturilor de ciocan. Da ta străpunge din ce în ce mai adînc în stînci. Instalăm placa festivă. Apoi cîntăm cu toţii „Internaţionala".

DUMITRU BUCUR
corespondent

S[...] tine[...]înd acţiunea pentru înfrumuseţarea oraşului drag, [...] Noiem[...] Giurgiu au dat în folosinţă, în cinstea zilei de 7 [...]n teatru cu 890 de locuri.

Foto şi [...] TRAIAN BARBALATĂ

Un muzeu al ceferiştilor timişoreni

La clubul muncitoresc C.F.R. din Timişoara a fost deschis în cinstea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, un muzeu.

Sînt expuse aci documente istorice, fotografii şi alte materiale ce vorbesc despre luptele ceferiştilor, sub conducerea partidului, împotriva exploatării.

Muncitorii ceferişti au lucrat cu multă dragoste la adunarea materialelor şi amenajarea muzeului.

TRUŢI SILVIU
învăţător

Rapo[...]ază tractoriştii

Tractoriştii de la S[...] „23 August" din regiunea C[...] au pornit încă de la în[...]ţa campaniei de toamnă între[...] pentru depăşirea normelor [...] lite, precum şi pentru realizarea de economii de combustibil şi piese.

Pe întreaga staţiune s-au realizat economii de carburanţi în valoare de 34.000 lei, iar economii de piese în valoare de 469.000 lei. Toate aceste economii intră în resursele interne ale întreprinderii şi vor fi folosite pentru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale muncitorilor din staţiune. Printre fruntaşii staţiunii care au muncit cu dragoste pentru realizarea sarcinilor sînt în cea mai mare parte utemişti. Grigore Ion, [...] gadă a avut în plan 178[...] de [...]tri, şi a realizat 3044 hantri, economisind şi 1700 lei. Vlădulescu [...]on, Popescu Aurel, Stan Gheor[...] se numără şi ei printre frun[...] staţiunii. Cea de a 40-a ani[...] a Marii Revoluţii Socia[...] Octombrie îi găseşte pe [...] cu frumoase realizări.

[...]ANDU DUMITRU
[...]

Sectorul tineretului

Îndeplinind dor[...] din sectorul 1 Ma[...] carboniferă Codlea, la [...] comitetului U.T.M. a hotărît ca acest sector să fie denumit „sector al tineretului". În cadrul schimburilor de onoare organizate în cinstea zilei de 7 Noiembrie s-a obţinut mari realizări. Datorită acestui fapt şi planul pe sector a fost depăşit cu 79,74 la sută. În fruntea celor mai buni s-au situat brigăzile de tineret conduse de tovarăşii Cuteanu Aurel, Miclea Ioan şi S. Gavrilă, care au dat cîte 33,34 şi respectiv 13 tone cărbune peste plan.

F. AUREL
activist

Este primul bloc din cele care se construiesc pentru muncitorii şi funcţionarii Intreprinderii pentru Exploatarea Mecanizată a stufului din oraşul Tulcea. In cinstea lui 7 Noiembrie, constructorii blocului au terminat complect prima aripă cu 8 apartamente.

STELA CULCEARU

Casa de cultură a tineretului

Lîngă fabrica de cărămidă, cunoscută sub numele de „Coşca" şi în spatele fabricii de sticlă a apărut astăzi un nou şantier.

Nu de mult Sfatul Popular al Raionului 23 August a dat curs cererii Comitetului Raional U.T.M. 23 August de a începe lucrările pentru înălţarea unei Case de cultură a tineretului. Pe şantier au apărut oameni şi maşini, materiale. Trei cabane au şi fost terminate pentru adăpostirea brigadierilor. La lucrările de săpături şi de depozitarea materialelor, vin săptămînal uneori chiar şi de două ori pe săptămînă tineri utemişti şi neutemişti de la uzinele „23 August" şi „Republica", de la F.R.B., Fabrica de cărămidă şi Fabrica de sticlă, de la Fabrica de ciment Titan şi de la alte întreprinderi şi instituţii din raion. Tinerii vin aici şi muncesc cu dragoste. Ei vor înălţa un palat al culturii unde vor veni în după-amiezele de iarnă cît şi în zilele lui cuptor.

TRAIAN BĂDULESCU
tehnician

Primul concert

Dirijorul C. Boris a ridicat bagheta. Ca prin farmec orchestra şi publicul au amuţit. Atît muzicanţii cît şi spectatorii, păreau emoţionaţi. Era primul concert al acestei orchestre simfonice.

După fiecare bucată, din creaţiile nemuritoare ale lui Mozart, Ceaikovski, Rossini etc. spectatorii izbucneau în aplauze nesfîrşite. La primul concert orchestra siderurgiştilor din Hunedoara a fost la înălţime. Oameni care au schimbat pentru cîteva ore ciocanul şi condeiul cu instrumentele muzicale, au dovedit frumoase calităţi artistice.

C. SPATARU
activist

O nouă premieră

De cîteva săptămîni colectivul de artişti al Teatrului de stat „Victor Ion Popa" din Bîrlad au trăit ceasuri de vie animaţie. A fost pusă în scenă piesa „Tînăra Gardă" de Alexandru Fadeev. Artiştii n-au precupeţit nici un fel de efort. Piesa, montată după varianta regizorului sovietic Ohlopkov, sperăm să fie la înălţimea aşteptărilor.

Sala teatrului de stat „Victor Ion Popa" din Bîrlad este gata acum să-şi primească spectatorii. Spectacolul „Tînăra Gardă" va fi jucat în premieră joi, 7 Noiembrie.

V. MĂLINESCU
secretar literar al teatrului de stat din Bîrlad

Filme pe ecran lat

E toamnă tîrzie... Şi cinemascopul Craiovei din grădina de vară „23 August" nu-şi mai primeşte spectatorii — şi-a închis stagiunea. Dar publicul craiovean vizionează patru filme pe ecran lat. In cadrul lunii prieteniei romîno-sovietice cinematograful „Maxim Gorki" din localitate şi-a deschis stagiunea sa cu un ciclu de filme sovietice pe ecran lat.

GHEORGHE STOICA
actor

Au pornit „mocăniţele"

Luptîndu-se cu stîncile croindu-şi drum printre pădurile încă neumblate, trecînd peste torentul apelor repezi de munte şi peste prăpăstii adînci, harnicii muncitori de la Trustul de construcţii şi montaje Tg. Jiu, întîmpină ziua de 7 Noiembrie cu mari realizări. Ei au construit o cale ferată forestieră de la Suşiţa pînă la Vîrful Cioclovinei. Totodată ei au mai construit un pod de deschidere largă, un zid de consolidare a malurilor şi taluzelor, precum şi cîteva staţii de cale ferată forestieră. Aceste lucrări au fost date în folosinţă cu două luni şi ceva înainte de termen. „Mocăniţele" — micile locomotive care transportă lemn forestier — au pornit la treabă. Cei care s-au distins în mod deosebit în cadrul acestor lucrări sînt tinerii: Mitroiescu Stelian, Nicolae Pascu, Nicolae Brănescu, Stoian Matei, Nicolae Melei, Constantin Lăcureanu şi mulţi alţii.

M. ION
muncitor

Intovărăşirea „Octombrie Roşu"

In satul Ciugud, raionul Aiud, 22 familii de ţărani muncitori au păşit pe calea agriculturii socialiste. De curînd au inaugurat întovărăşirea agricolă „Octombrie Roşu". Intovărăşiţii sînt hotărîţi să muncească cu sîrguinţă. In felul acesta sînt siguri că vor aduce alături de ei şi pe alţi ţărani muncitori din satul Ciugud.

IOSIF BARB
Corespondent

Gîndurile omenirii

Cred că cele mai emoționante gînduri și sentimente pe care le încearcă vizitatorii muzeelor de pe meleagurile Uniunii Sovietice sînt născute de scrisorile și documentele ce vorbesc despre dragostea milioanelor de oameni simpli ai globului și a celor mai luminate minți ale omenirii pentru vremurile noi care au început pe întinerita noastră planetă odată cu salvele de pe bordul „Aurorii".

De 4 decenii în sute de mii de scrisori și moțiuni, opere artistice și științifice, întruniri și congrese internaționale, docherii de pe Tamisa și Yang-Tse, minerii Australiei și siderurgiștii Ruhrului, gospodinele Tokioului și funcționarii New-Yorkului, studenții Varșoviei și savanții Sorbonei, milioane și milioane de iubitori ai progresului, au vorbit plini de dragoste și grijă față de tînărul stat făurit în octombrie 1917 pe malurile înspumate ale Nevei lui Petru cel Mare, Radișcev, Dobroliubov, Gorki, Lenin.

Timp de 40 de ani n-a fost pe întinderile globului suflet de om cinstit și luminat care să nu fi fost alături de temerarele popoare sovietice care izbind în putregaiul țarismului, în mișelia celor 14 state intervenționiste, în dușmănia spionilor, în cruzimea fasciștilor, au durat pas cu pas, învingînd enorme privațiuni și greutăți, sălașurile unei lumi noi, demne de viețuitorii veacului XX. „Puterea celor mulți atîta vreme ignorată, risipită și neorganizată a umplut încă odată cerul lumii și ochii noștri cu sclipirile fulgerului", scria în anii de după revoluție GALA GALACTION.

Și Sovietelor, popoarelor de pe malul Volgăi, luminile Europei, Asiei, Africii și Americii i-au luat apărarea an de an, luptă de luptă. GINDIȚI-VA cît de actuale sînt și astăzi în zilele marilor victorii ale „Sputnik-ului", cuvintele marelui Bernard Schaw rostite în anii îndeplinirii primului cincinal sovietic.

„Bravo America! Bravo, prietenii mei din America! Cum vă mai merg treburile caraghioși bătrîni care timp de o lună n-ați făcut decît să vă spuneți unul altuia că am făcut-o de oaie cu minciunile despre Rusia...

ASTĂZI, RUSIA ESTE ACEEA CARE RIDE DE NOI. EA NE-A DAT DE GOL, NE-A FĂCUT DE RUȘINE, NE-A FĂCUT DE RISUL LUMII. NE-A LĂSAT IN URMĂ ȘI ERA CIT P-ACI SA NE ȘI DOBOARE. I-AM DAT LECȚII DE PE CULMILE SUPERIORITĂȚII NOASTRE CIVILIZATE ȘI ACUM TREBUIE SĂ LUĂM MĂSURI EROICE CA SĂ NE ASCUNDEM DE RUSIA ROȘEAȚA RUȘINII".

GINDIȚI-VĂ la cuvintele așternute pe hîrtie acum cîteva zile de ȘTEFAN HEYM.

„Poporul și clasa care în decursul îndelungatei perioade de 40 de ani au fost întotdeauna la înălțime ori de cîte ori istoria le-a cerut eforturi supraomenești, un asemenea popor și o asemenea clasă merită respectul întregii lumi".

— GINDIȚI-VĂ la ceea ce a însemnat pentru Romain Rolland ziua de 7 noiembrie cînd în 1935 scria:

„Aniversările Revoluției din Octombrie constituie sărbători ale tuturor oamenilor liberi din întreaga lume. Ele sînt și sărbătorile noastre. Mă alătur din toată inima. Frați din U.R.S.S vă mulțumesc pentru că în amurgul vieții mele mi-ați dăruit acest soare".

GINDIȚI-VĂ la cuvintele a numai cîtorva mari oameni ai lumii contemporane pe care le publicăm în coloanele alăturate și veți găsi noi dovezi ale invincibilității unei lumi, unui *popor*, unei *clase* care are de partea sa gîndurile și inimile celor mai buni fii ai umanității.

I. SAVA

U.R.S.S. în conștiința veacului

Mihail Sadoveanu:

In 1917, ca într-o convulsie cosmică, lumea veche de nedreptate și silnicie s-a prăbușit. In aceeași clipă istorică a lucit deasupra oamenilor și popoarelor lumina dreptății sociale și naționale. A devenit realitate ceea ce părea cu neputință. Mulțimile neștiutoare au ieșit la carte și la cultură, traiul lor a înflorit ca într-o primăvară grăbită. Socialismul a promovat marile lucrări ale minții omenești în știință și artă. Revoluția din Octombrie a creat lumii nol un om eroic, necunoscut în veacurile anterioare.

Go Mo Jo:

Am fost condus permanent de dragostea fierbinte față de patrie și activitatea mea scriitoricească era îndreptată în scopul de a trezi entuziasmul pentru o transformare a societății. La început cerințele de a transforma societatea nu purtau bineînțeles un caracter limpede, era o luptă inconștientă împotriva vechii societăți și numai o tendință de a crea o nouă societate. Dar ce trebuia să fie această nouă societate și cum trebuia creată ea, de aceasta încă nu ne dădeam seama... Și aici trebuie să fiu recunoscător Revoluției din Octombrie, care a chemat în anii aceea tineretul, în rîndurile căruia am fost și eu, să facă un pas înainte în înțelegerea acestei societăți.

Romain Rolland:

Aduc tinerei Revoluții din Octombrie salutul bătrînei revoluții a Apusului. Și noi, frații voștri francezi, am luptat odinioară cu îndîrjire împotriva unei întregi lumi de vrăjmași dinlăuntru și vrăjmași dinafară. Dar, în pofida eroismului strămoșilor noștri, a oamenilor Convenției, revoluția noastră a fost trădată și mortal rănită, silită să se oprească la jumătatea drumului, atunci cînd l-a pierdut pe Robespierre. Voi, tovarășii noștri sovietici ați ridicat din nou făclia căzută din miinile noastre, și lumina libertății, a cărei flacără a aprins-o marele vostru Lenin, luminează acum întreaga lume.

Opera Convenției, întreruptă altădată, este acum dusă mai departe și noua lume pe care am visat-o odinioară este astăzi construită de voi. Slăviți fiți voi toți acei ce înfăptuiți marea uniune proletară a tuturor popoarelor și raselor, pătrunși de mîndra bucurie a muncii comune pentru binele comun!

Tudor Arghezi:

POPORUL în Uniune, nu e o ficțiune exploatată demagogic, e o realitate concretă. Cînd un demnitar zice „poporul" se scoală de pe scaun și cînd poporul zice „Lenin" se transfigurează, ca la cumînecătură, solidar cu sine și cu el. Unica genială personalitate trăiește în milioanele de oameni: sinteza lor. Aureola ca un curcubeu al omului acestuia deplin împlinit și în perpetuitate, circulă vie între popoarele Uniunii.

Antonio Gramsci:

Sovietele și-au dovedit viabilitatea ca formă de organizare a societății corespunzînd cerințelor multilaterale ale maselor largi ale poporului rus, întruchipind și satisfăcînd cele mai mari nădejdi și aspirații ale asupriților din lumea întreagă... Statul sovietic dovedește că este primul nucleu al societății noi... Prin urmare, în Rusia începe istoria viitorului, în Rusia se naște viața lumii noi...

J. Nehru:

Acum 16 zile noi am venit aici, iar acum plecăm. Uneori mi se pare că abia am sosit, alteori că am stat foarte mult aici, deoarece în aceste 16 zile am văzut atîtea, am căpătat atîtea impresii, am avut atît de multe întîlniri plăcute.

Cred că plec de aici mai bogat și tot odată mai sărac decît am fost cînd am venit. Socotesc că plec mai bogat pentru că voi avea foarte multe și minunate amintiri despre prietenia noastră și despre primirea care ne-ați făcut-o. Plec mai sărac deoarece îmi las inima aici. Mai bine zis, asta nu este o sărăcire, căci și aceasta te îmbogățește oarecum.

Imi vine greu să vorbesc despre impresiile pe care le-am cules în decursul vizitei de 16 zile în Uniunea Sovietică. Ar fi o povestire foarte lungă. Imi voi aminti întotdeauna de ea nu numai eu, ci și poporul Indiei.

Heinrich Mann:

Uniunea Sovietică trebuie să cîștige războiul. (Rîndurile acestea sînt scrise în anii celui de-al II-lea război mondial — N.R.) pentru că a posedat înainte atîta adevăr. Nu un adevăr neputincios, ci unul viu, viața adevărată, întemeiată pe legile cunoașterii, pe cele mai bune intenții față de oameni.

Thomas Mann:

Mă înclin adînc — nimeni n-aș vrea să se îndoiască — în fața măreţului eveniment istoric al epocii mele: revoluția rusă. Țara în care s-a petrecut revoluția a pus capăt rînduielilor anacronice de nesuportat, a ridicat poporul analfabet în proporție de 90%, la un nivel de cultură cu totul nou, a ridicat uimitor nivelul de trai al maselor. Ea este cea mai mare revoluție socială, după revoluția politică din 1789 și, asemenea acesteia, își va lăsa amprenta pe toată viața omenirii. Ar ajunge pentru a-mi insufla un adînc respect față de revoluție chiar numai faptul că ea este antipodul absolut al fascismului italian și german..., antipodul oricărei pseudorevoluții care nu are nimic comun cu ideea de umanitate și cu viitorul omenirii. Nimeni nu va nega că marea revoluție rusă a fost pătrunsă de ideea umanismului.

Theodore Dreiser:

Am urmărit cu cel mai viu interes nașterea și dezvoltarea Uniunii Sovietice. Cred că este cu neputință să faci lucrul acesta fără să participi, cu toată ființa, la transformările săvîrșite, fără să te simți însuflețit de marile idei umaniste și de răspîndirea lor treptată.

...Revoluția din Octombrie, acest bogat izvor de lumină, a devenit în mod necesar nu numai un far pentru Rusia, ci și un puternic proiector care dezvăluie și demască fără milă mașinațiunile, falsitatea și conflictele generate de lăcomie, cum și întunecatele prejudecăți și tot gunoiul sistemului capitalist.

Mi-am îndreptat privirile spre această faptă și am găsit în ea sprijin și inspirație pentru munca mea de creație.

Eu unul nu visez o utopie, ci chem pe toți oamenii să studieze metodele Rusiei. Salut *experiența măreață, sănătoasă și astăzi reușită a Uniunii Sovietice, cu toate înfăptuirile ei în direcția îmbinării tuturor bogățiilor imense ale rațiunii, a inițiativei creatoare a întregii ei populații uriașe, a folosirii acestora pentru asigurarea dezvoltării necontenite și a prosperității poporului.* ACEST DRUM, LUMINAT DE FARUL SOVIETIC, ESTE DRUMUL OMENIRII SPRE LIBERTATE, FERICIRE ȘI BUCURIE.

Louis Aragon:

Da. Moscova se-nalță; clădește ne-ncetat.
Ca o femeie care se răsucește-n pat,
Și, visătoare, gîndul încearcă să-l înșele,
Intrezărind în somnu-i mereu altă iubire, —
Azi, Moscova mîini grele întinde peste fire,
Prin mii de șantiere înșirate pe șosele.

Pablo Neruda:

UNIUNE Sovietică, dacă am strînge
tot sîngele vărsat în luptă,
sîngele pe care tu l-ai dat lumii ca o mamă,
pentru ca libertatea muribundă să trăiască,
am avea un ocean nou
mare ca niciunul altul,
adînc ca niciunul altul,
plin de viață ca fluviile laolaltă,
activ ca focul vulcanilor araucani.

(Din poemul „Să se trezească pădurarul")

G. B. Shaw:

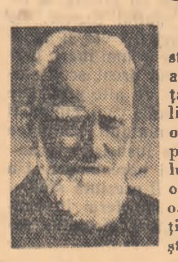

Oamenii de stat ruși ne-au arătat că într-o țară într-adevăr liberă — adică o țară care aparține poporului și în care orice grup de oameni însuflețiți de spirit obștesc și capabili pot organiza orice serviciu public, fără a solicita parlamentului legi sociale sau a plăti sume monstruoase proprietarilor și avocaților — rezultatul acestei libertăți este cu mult mai mare de cît s-ar fi putut concepe fără demonstrația practică, datorită căreia Rusia a izbutit să realizeze, în zece ani, transformări sociale care, sub sistemul capitalist ar fi necesitat o sută de ani.

...Cînd ai văzut aievea bolșevismul, nu mai poate încăpea nici o îndoială: capitalismul este condamnat.

Henri Barbusse:

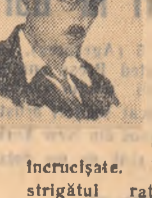

Steagul Republicii Socialiste a Sovietelor este steagul roșu al eliberării oamenilor. El poartă brodate în aur, o imagine și o inscripție. Imaginea este un ciocan și o seceră încrucișate. Inscripția este strigătul rațiunii pe care Karl Marx l-a aruncat de mult timp în lume: „Proletari din toate țările uniți-vă!"

N-au lipsit nici „profețiile" mincinoase

ZAHARIA STANCU

Oamenii politici din marile state capitaliste s-au preocupat totdeauna de Uniunea Sovietică și de lumea cea nouă pe care, în Răsărit, evenimente epocale o scoseseră la suprafață. Astfel, încă din zilele de izbîndă ale Marii Revoluții din Octombrie, bolșevicii îi neliniștеau și statul ce-și făurea alte orînduiri le răpea somnul. Ei voiau să știe multe, cît mai multe din cele ce se petreceau în Rusia revoluționară și cereau consulilor și ambasadorilor lor, ziariștilor și agențiilor de presă să le trimită vești și aprecieri. Intrebările care îi rodeau erau acestea: vor birui bolșevicii? Vor izbuti să-și mențină cuceririle? Se va consolida noua Rusie ori se va prăbuși?

Acum, la a 40-a aniversare a Marii Revoluții din Octombrie, am socotit că e bine să spicuim cîteva din știrile care au fost puse atunci în circulație de presa capitalistă, precum și cîteva din părerile ce s-au emis de către dușmanii bolșevicilor și profețiile ce s-au făcut. Unul dintre cei mai avizi de vești și oracole era secretarul de stat al S.U.A., Lancing. Ii cerea deci cu stăruință, în ianuarie 1918, ambasadorului american din Franța, Shark, informații și aprecieri asupra celor ce se petrec în noul stat ieșit din Marea Revoluție. Iar Shark, pe temeiul rapoartelor spionilor yankei care se aflau la Petrograd îi comunica: „Vor fi suficiente trei sau patru divizii japoneze sau americane pentru a da peste cap autoritatea bolșevicilor".

Casa Albă a crezut în informația primită, a judecat însă nu a riscat. N-a trimis divizii americane în noua Rusie. I-a încurajat însă pe japonezi să atace Siberia și „să-i dea peste cap pe bolșevici". Japonezii s-au conformat dorinței Casei Albe care corespundea poftei de cuceriri și pradă a imperialismului japonez. Guvernul japonez a aruncat în Siberia mai mult de trei sau patru divizii. Armata Mikadoului, înzestrată cu bun armament și neuzată de război, cu toate eforturile depuse, nu i-a dat „peste cap" pe bolșevici. Soldații și ofițerii japonezi au fost nimiciți de bolșevici și au îngrășat cu trupurile lor pămîntul Siberiei.

În februarie, al aceluiași an 1918, un alt diplomat american, Francisc, scria Casei Albe: „Nemții sînt la șapte zeci de verste de Petrograd. Ei pot intra în oraș peste patruzeci și opt de ore".

Cum se știe, într-adevăr, nemții s-au aflat, în februarie 1918 la șaptezeci de verste de Petrograd. Au trecut, dacă facem bine socoteala, ceva mai mult de patruzeci și opt de ore de atunci. Au trecut aproape patruzeci de ani. Nemții la care se referea diplomatul american Francisc n-au intrat nici atunci și nici mai tîrziu în Petrograd. Se află și acum tot acolo, la șaptezeci de verste de oraș, însă în pămînt, în pămîntul în care, după ce i-au nimicit, i-au îngropat, ca să nu strice văzduhul, bolșevicii.

In același februarie, al aceluiași neuitat an 1918, Summers, consul american la Moscova, comunica plin de speranțe Departamentului de Stat al S.U.A.: «Trupele germane se îmbarcă în trenuri pentru a ocupa Moscova».

Este adevărat, este prea adevărat că în același februarie, al aceluiași neuitat an 1918, nenumărate divizii germane s-au îmbarcat în nenumărate trenuri și au plecat spre răsărit să ocupe Moscova. Dar ele nu au ajuns la Moscova. Mai departe sau mai aproape de Moscova au fost nevoite să coboare din tren. Bolșevicii le-au primit. Nu însă cu pîine și cu sare, ci cum se primesc la vreme de război dușmanii. Diviziile germane au fost trecute prin ascuțișul săbiilor și nemții în care își puneau nădejdi diplomații de la Casa Albă au fost îngropați în pămînturile rusești.

Deși toate acestea, și încă multe altele asemănătoare, se întîmplaseră din octombrie 1917 pînă în iunie 1918, chiar atunci, senatorul american Poindexter — care la timpul său a fost cineva — declara unui redactor al ziarului „New-York Times": «Rusia este acum (iunie 1918 n.n.) o simplă noțiune geografică și nu va fi niciodată mai mult decît atît. Capacitatea ei de unire, organizare și refacere a dispărut pentru totdeauna. Nu mai există ca națiune».

Mareșalul Foch n-a fost un fitecine. În istoria Franței el ocupă un loc de frunte. Orbit de ură împotriva bolșevicilor care făureau o lume nouă, el a declarat în februarie 1919, în cadrul conferinței de pace de la Paris: «Anul 1919 va vedea sfîrșitul bolșevismului».

S-a scurs de mult și anul 1919, și anul 1929 și anul 1939 și anul 1949. Ne aflăm, după calendar, către sfîrșitul lui 1957... Iar în bolșevism cred azi nu numai două sute de milioane de oameni trăitori pe vastele teritorii al U.R.S.S. ci aproape un miliard de oameni care viețuiesc în state socialiste, ca să nu-i mai adăugăm la număr și pe comuniștii din statele capitaliste care nu sînt chiar așa de puțini.

Cîte nădejdi nu și-au pus capitaliștii în armatele intervenționiste și în gărzile albe subvenționate și înarmate de ei în sîngeroșii ani ai războiului civil! Cu cîte gogoși nu și-au hrănit ei iluziile!... În martie și aprilie 1919 presa engleză și americană anunța cu litere mari: „Kolceak urmărește pas cu pas armata roșie". „Roșii sînt zdrobiți în Orient". „Kolceak merge din victorie în victorie". „Zilele puterii sovietice sînt numărate". „Kolceak se pregătește pentru marșul împotriva Moscovei". Toate aceste titluri apăreau și în „New York Times" care în octombrie 1919 striga în gura mare: „Întregul edificiu al bolșevismului din Rusia se prăbușește"...

Ei bine! Asemenea profet mai zic și eu! „Noțiunea geografică", lipsită de „capacitate de unire, organizare și refacere" care „a dispărut pentru totdeauna" a devenit în patruzeci de ani, una din cele mai mari puteri ale lumii, dacă nu cea mai mare putere a lumii. Ea a ajuns, în acești patru zeci de ani, din urmă, în multe sectoare, iar în cîteva — cum s-a văzut și recent prin lansarea primilor sateliți artificiali ai pămîntului — a și întrecut S.U.A.

În decembrie 1918, ambasadorul englez la Paris, Berthy, nota cu satisfacție în jurnalul său intim pe care mai tîrziu nu s-a sfiit să-l dea tiparului: Rusia nu mai există! Ea s-a destrămat! A dispărut!"

N-o mai fi existînd primul stat socialist din lume? Dar oare ai cui soldați au zdrobit, în primul rînd, mașina de război nazistă care arunca zi și noapte foc și moarte asupra Londrei în care trăiau, între alții, fiii și nepoții fostului ambasador Berthy? Și care este astăzi puternicul stat de pe glob către care își îndreaptă ochii plini de nădejde popoarele asuprite de colonialismul britanic?

Așa cum se știe — dacă e vorba să ne ținem de glume — capitaliștii străini au ascultat această chemare. Ei au năvălit numaidecît cu toate capitalurile lor și valorificînd resursele rusești au construit în U.R.S.S. industria grea și ușoară, au colectivizat agricultura, au ridicat fabrici, uzine, orașe noi etc... Partidul bolșevic cu conducători, cu mase, cu toți au stat cu mîinile în buzunar și s-au uitat... Ca să facă pe placul presei americane... Ca să se împlinească măcar unul din oracolele lui „New York Times"...

Cam în aceeași epocă, scriitorul englez Herbert Wells nota în cartea lui „Rusia în ceață" (ceața, însemnind negreșit, bolșevismul, n.n.) cu seninătate: „Numai cu ajutorul unei bogate fantezii se poate concepe întrebuințarea electricității în Rusia". Mulți englezi l-au crezut pe Herbert Wells. Aceeași englezi însă au făcut ochi mari cînd au aflat că în U.R.S.S. s-au ridicat zeci de uriașe termocentrale și hidrocentrale și ochii li s-au mărit și mai mult cînd au auzit de construirea primei uzine atomice în aceeași Uniune Sovietică.

Timpul trecea și nici una din aceste profeții nu se împlinea. Totuși în octombrie 1921, același „New York Times" anunța că „Guvernul bolșevic este pe marginea prăpastiei iar bolșevicii (cei de pe „marginea prăpastiei" n.n.) și-au abandonat principiile comuniste și ura față de capitalism, invitînd pe capitaliștii străini să vină și să valorifice resursele rusești".

Prin 1922 ziarul englez „Times" proorocea că „Prăbușirea totală a regimului bolșevic se poate produce din moment în moment", iar prin octombrie 1927 — adică tocmai la a zecea aniversare a Marii Revoluții ziarul francez „Le Temps" profetiza: „Acum putem spera că regimul sovietic se va prăbuși numai ca o urmare a descompunerii lente, dar sigure a partidului revoluționar".

Treizeci de ani au trecut de cînd „Times" și „Le temps" au vînturat aceste speranțe în paginile lor. Ca și celelalte preziceri, ale mult prea înțelepților prooroci burghezi, și acestea au rămas de rușine.

În noiembrie 1932 ziarul „New York Times" ocupîndu-se de primul cincinal sovietic, spunea: „Planul cincinal industrial, care și-a propus să sfideze simțul proporțiilor și care se îndreaptă spre țintă, fără a ține seama de eforturile depuse — după cum se mîndrește adesea Moscova — nu este în realitate un plan. E o pură speculație".

Realitatea ne-a arătat nouă—și i-a arătat și lui „New York Times" — că „pura speculație" a fost împlinită la termen și că de atunci și pînă astăzi nenumărate alte „pure speculații" au fost și ele împlinite și depășite.

În același an, 1932, și în aceeași lună, noiembrie, același ziar american își informa cititorii că în U.R.S.S. „colectivizarea s-a prăbușit în mod rușinos, ea a dus Rusia în pragul foametei". Să rîzi? Nu. Mai curînd îți vine să plîngi de mila cititorilor americani care au savurat aceste „adevăruri" pe care realitatea, și în această problemă, și-a dat osteneala să le dezmintă.

În 1936 Germania nazistă se pregătea de război. Principalul scop al pregătirilor germane era — după cum Adolf Hitler o mărturisise încă din 1922—1923 în faimoasa lui carte „Mein Kampf" — „distrugerea bolșevismului și ocupatea pămînturilor rusești". Revista nazistă „Deutsche Diplomatisch — Politische Korrespondenz", pentru a creea atmosferă și a-și încălzi cititorii, susținea că „U.R.S.S. nu reprezintă altceva decît o noțiune geografică bine determinată".

În iunie 1941 Germania hitleristă și-a năpustit hoardele motorizate asupra... „noțiunii geografice bine determinate" din răsărit. Și omenirea, inclusiv Germania nazistă, inclusiv Adolf Hitler, inclusiv redactorii revistei naziste mai sus numite, au fost martorii acestui fapt curios: sovieticii care trăiau pe spațiile uriașe ale acestei „noțiuni geografice" le-au venit de hac armatelor naziste. Milioane de germani au plecat spre „noțiunea geografică bine determinată". Și prin 1945, ia-i de unde nu sînt!... Ce se întîmplase cu ei? Infrînți și striviți în lupte, îngrășau cu leșurile lor, pămîntul rodnic al „noțiuni geografice".

Pe la începutul lui iunie 1941 germanii bombardau Londra. Ascuns într-o pivniță bine acoperită cu planșeuri de beton, un redactor politic al ziarului „Daily Mail" scria: „E posibil ca imperiul sovietic, alcătuit dintr-un conglomerat de țări neomogene, să se fărîmițeze în bucățele în caz de război. Armata germană poate nimici mașina de război rusă cu aceeași viteză și tot atît de complect cum a distrus-o și pe cea franceză..."

La cîteva zile după apariția acestor rînduri s-a produs agresiunea nazistă împotriva U.R.S.S. Istoria, pe care și noi am trăit-o ca și redactorul ziarului englez citat, a arătat că nu armata germană a distrus „mașina de război rusă" ci tocmai dimpotrivă. Iar în ceea ce privește „neomogenitatea" U.R.S.S. ce mai putem spune? Uniunea Sovietică a dus războiul ca un bloc unitar. Victoria i-a întărit și mai mult omogenitatea. În schimb „omogenul" imperiu britanic se fărîmă zi cu zi.

Una dintre cele mai renumite agenții de presă este „Associated Press". În primele zile ale agresiunii naziste în Răsărit această agenție prevestea că „rușii vor fi învinși aproape sigur în următoarele trei luni".

Ați auzit fără îndoială nu numai de „Associated Press" dar și de celebrul ziarist american care e d. Walter Lippman. In aceeași vreme în care presa americană publica știri asemănătoare celei citate aci, d. Walter Lippman scria negru pe alb, în „New York Herald Tribune": „Politica Statelor Unite trebuie să se bazeze pe faptul că în Rusia europeană armata germană este mult mai puternică decît Armata Roșie, precum și pe faptul că forțele germane vor fi ocupate în Rusia doar un răstimp foarte scurt".

„Răstimpul foarte scurt" profetizat de d. Walter Lippman a durat cîțiva ani — adică tocmai cîți le-au trebuit sovieticilor pentru a-i hăcui pe invadatori, a-i îngropa și a-i urmări pe supraviețuitori pînă în subsolurile imobilelor din trufașul Berlin hitlerist.

Profeții... Profeții... Profeții...

Faptele concrete au dezmințit rînd pe rînd toate „profețiile" politicienilor din țările capitaliste cu privire la Uniunea Sovietică precum și toate „profețiile" ziarelor, ziariștilor și scriitorilor burghezi.

Cu toate acestea campania de „profeții" împletite cu denigrarea și calomnia continuă.

Acum însă cei mai mulți dintre oamenii care citesc noile „profeții" antisovietice rîd.

Nu mai prind nici denigrările, nici calomniile.

Știința sovietică a uimit din nou lumea

Comentariile presei mondiale

AGERPRES transmite: Principalul eveniment care reține atenția opiniei publice vest-europene este lansarea noului satelit artificial al pămîntului de către Uniunea Sovietică. Ziarele de mare tiraj, reprezentanții de vază ai lumii științifice din Europa occidentală elogiază această nouă contribuție la tezaurul științei mondiale.

FRANȚA: Ziarul „Le Monde" subliniind uriașa realizare tehnică-științifică a U.R.S.S., scrie că Uniunea Sovietică a întrecut cu mult Statele Unite în crearea rachetelor intercontinentale și interplanetare. Acest fapt, după părerea ziarului, **„scoate în evidență mai bine decît orice propagandă progresul tehnic și material determinat de revoluția a cărei ce-a de-a 40-a aniversare va fi sărbătorită săptămîna aceasta într-o atmosferă de triumf..."**

„Le Monde" a publicat declarațiile unor oameni de știință străini sub titlu comun **„In cercurile științifice se subliniază că lansarea noului satelit presupune un excepțional progres în tehnica rachetelor și combustibilului"**.

Ziarul **„La Croix"** recunoaște că Uniunea Sovietică întîmpină ce-a de-a 40-a aniversare a lui Octombrie cu succes fără precedent în toate domeniile de activitate îndeosebi în domeniul științei și tehnicii.

ITALIA: „Dacă ne gîndim" scrie ziarul **„Unita"** la acele exclamații de uimire care au răsunat în întreaga lume cînd s-a aflat că prima „lună roșie" cîntărea 83 de kilograme, dacă ne amintim că oamenii de știință americani au recunoscut că au fost zguduiți, se poate judeca acum ce însemnătate are lansarea celui de-al doilea satelit a cărui greutate depășește o jumătate de tonă".

Ziarele **„Avanti"**, **„Il Giorno"** și altele publică de asemenea ample corespondențe despre lansarea celui de-al doilea satelit, textul integral al Comunicatului TASS și ecouri în legătură cu acest eveniment.

BELGIA: „O nouă realizare neobișnuită consacrată celei de-a 40-a aniversări a Revoluției din Octombrie. Cel de-al doilea satelit este un adevărat laborator"—este titlul sub care publică **„Drapeau Rouge"** comunicatul agenției TASS.

Opinia publică mondială, scrie ziarul **„Metropole"**, este din nou entuziasmată de măiestria rușilor care au reușit ca la numai 30 de zile după anunțarea lansării primului satelit să lanseze pe cel de-al doilea care nu numai că este de 6—7 ori mai greu decît primul, dar în care în afară de aceasta, se găsește „o ființă vie".

AUSTRIA: Pentru a doua oară în decurs de cîteva săptămîni, subliniază ziarul **„Die Presse"**, Moscova anunță o senzație a științei mondiale...

„Pentru prima oară în întreaga istorie a existenței planetei noastre, scrie „Bild Telegraph", o ființă vie face o călătorie în spațiul cosmic".

Numeroase ziare citează primele declarații ale oamenilor de știință și specialiștilor din Occident care își exprimă admirația față de noua realizare a științei sovietice.

GRECIA: „In timp ce în Occident domnește dezorientarea, scrie ziarul „Nea" la Moscova domnește triumful și entuziasmul. Cel de-al doilea satelit a îngrijorat și mai mult Washingtonul.

Ziarul „Apoevmatini" scrie că lansarea celui de-al doilea satelit constituie o nouă realizare științifică colosală a rușilor. In prezent, scrie ziarul, nu ne vom mira dacă la 7 noiembrie rușii vor atinge luna și vor înălța acolo steaua roșie.

LAIKA TRĂIEȘTE

MOSCOVA 5 (Agerpres). — **TASS transmite: Stațiunile științifice continuă observațiile asupra celui de-al doilea satelit artificial al pămîntului.**

Stațiunile telemetrice de pe sol înregistrează sistematic datele transmise pe pămînt prin radio de pe satelit. Potrivit datelor acestor măsurători se poate stabili că STAREA ANIMALULUI ESTE SATISFACATOARE. PULSUL ȘI RESPIRAȚIA LUI SINT NORMALE. Simultan cu înregistrarea principalelor funcții fiziologice ale animalului se înregistrează și observațiile științifice privind radiația solară și particulele cosmice. Materialele acestor măsurători se prelucrează.

Washington Post: „Ce ne facem dacă rușii vin cu o nouă surpriză?"

NEW YORK 5 (Agerpres). — In cursul ultimelor zile, încă înainte de a se fi anunțat lansarea celui de-al doilea satelit artificial al pămîntului de către Uniunea Sovietică, ziarele americane comentau cu însuflețire succesul înregistrat de Uniunea Sovietică prin lansarea primului satelit, arătînd că el reprezintă o mare victorie pentru știință și că spulberă complect toate afirmațiile propagandei americane cu privire la așa zisa „înapoiere" a U.R.S.S.

Alături de alte ziare, care subliniau că realitatea și-a bătut joc în mod crunt de basmul răsuflat cu privire la „slăbiciunea" Uniunii Sovietice, ziarul newyorkez „Daily News" amintea astfel cu amărăciune: „mașina propagandei americane zugrăvea Rusia ca o țară înapoiată... Acum, noi, americanii, am fost treziți în mod brutal la realitate". Aceeași idee o exprimă și Middleton, comentatorul ziarului „New York Times". După părerea sa, Uniunea Sovietică **„a făcut o breșă în frontul cunoștințelor științifice și tehnice ale omenirii, pătrunzînd într-un domeniu nou"**.

Ziarul „Washington Post" a publicat un amplu articol al comentatorului său Edwin Diamond, care acordă o înaltă apreciere realizărilor științei sovietice. „După lansarea satelitului sovietic, scrie Diamond, oamenii de știință americani au făcut un nou bilanț al celor realizate în tehnica rachetelor atît în S. U. A. cît și în U.R.S.S. și au ajuns la următoarea concluzie:

„Rușii au o rachetă sigură, mai puternică decît orice rachetă creată de către Statele Unite.

Probabil că rușii au rezolvat și o serie de probleme complexe în legătură cu folosirea noilor feluri „exotice" de combustibil, a noilor aliaje refractare. Rachetele care au servit la lansarea satelitului rus au uimit Occidentul..

Lansarea cu succes a satelitului rus înseamnă că CREIERUL ELECTRONIC CONSTRUIT DE RUȘI A FUNCȚIONAT IREPROȘABIL IN TIMPUL ZBORULUI CIND A FOST SUPUS UNUI EFORT ENERGETIC, CORECTIND ORICE DEVIERI ȘI DESPARȚIND CU EXACTITATE PARTILE RACHETEI PURTATOARE".

„Business Week", revista cercurilor de afaceri americane, subliniind că „Occidentul s-a clătinat sub povara satelitului", scrie despre sentimentele sumbre care au pus stăpînire pe cercurile guvernamentale din S.U.A. „Business Week" nu ascunde faptul că „o parte considerabilă" a reprezentanților oficiali din Washington încearcă un sentiment de **„deziluzie chinuitoare"** deoarece în trecut acești reprezentanți își întemeiau politica pe presupunerea **„slăbiciunii Sovietelor"**.

Tot atît de sincere sînt și mărturisirile profesorului Kissinger, de la Universitatea din Harward, publicate în „New York Herald Tribune". „Tehnica sovietică, a declarat Kissinger, se dezvoltă pe o linie ascendentă. Fiecare invenție înseamnă că există și alte invenții care așteaptă să fie aplicate". Kissinger ajunge la concluzia că PE PLAN POLITIC STATELE UNITE „PIERD O POZIȚIE DUPA ALTA".

Mașina propagandistică americană este în mod vădit supusă unei tensiuni puternice: ce ne facem dacă rușii vin cu o nouă surpriză? Ziarul „Washington Post" își exprimă cu o neliniște vădită presupunerea că în curînd Uniunea Sovietică va putea da lumii o dovadă nouă, și mai eficace, a superiorității sale tehnico-științifice. Ziarul își exprimă presupunerea că U.R.S.S. va lansa un nou satelit „de proporții mult mai mari".

RACHETA SATELIȚILOR — departe de a constitui ultimul cuvînt în acest domeniu

MOSCOVA 5 (Agerpres). — In legătură cu lansarea celui de-al doilea satelit artificial sovietic, acad. A. A. Blagonravov, directorul Institutului pentru studierea mașinilor al Academiei de Științe a U.R.S.S., a declarat corespondentului Agerpres următoarele:

„De o importanță covîrșitoare este faptul că datorită actualului satelit pentru prima dată se fac și cercetări fiziologice, ele avînd un rol extrem de însemnat pentru viitorul zbor interplanetar. Lansarea celor doi sateliți în timp de o lună constituie o dovadă a nivelului la care a ajuns tehnica reactivă în U.R.S.S. **Racheta cu ajutorul căreia au fost lansați cei doi sateliți este departe de a constitui ultimul cuvînt în acest domeniu. Rezervele de forță ale rachetelor sovietice sînt cu adevărat uriașe. Viitorii sateliți a căror lansare este prevăzută în programul Anului Geofizic Internațional vor putea fi și mai mari.** Știința mondială, întreaga omenire au interesul să se obțină date cît mai complete cu privire la fenomenele din spațiul cosmic. De aceea viitorii sateliți vor fi înzestrați cu aparate și mai mari, perfecționate, avînd drept scop studierea unei serii de alte probleme printre care studierea cîmpului magnetic al pămîntului, studierea mai detailată a însușirilor ionosferei, a luminii boreale etc. Un interes deosebit îl prezintă studierea însușirilor ionosferei în condițiile intensificării efectului razelor soarelui".

Scăderi la bursa din New-York

NEW YORK 5 (Agerpres). — Agenția Associated Press anunță că știrea lansării noului sputnic sovietic a provocat scăderi bruște la bursa de acțiuni din New York. Aceste scăderi sînt de un dolar pînă la mai mult de doi dolari de acțiune.

Pierderi de doi dolari au suferit acțiunile societăților „Gulf Oil", „Chrysler", „Youngstown Shett", „Tube and Lukens Steel", de un dolar „U. S. Steel", „Goodrich" și „General Electric".

REACȚIILE cercurilor conducătoare americane

WASHINGTON 5 (Agerpres).— Comunicatul cu privire la lansarea în Uniunea Sovietică a celui de-al doilea satelit artificial al pămîntului, care cîntărește o jumătate de tonă, a produs la Washington o impresie uriașă. Comunicatul este discutat cu aprindere în cercurile oficiale politice și ziaristice. Ziarele din Washington rezervă satelitului un loc de frunte în paginile lor.

După declarația scurtă din 3 noiembrie a purtătorului de cuvînt al Casei Albe că lansarea celui de-al doilea satelit artificial de către Uniunea Sovietică nu constituie pentru guvernul S.U.A. „un lucru neașteptat", CASA ALBA A FOST SILITA SA FACA LA 4 NOIEMBRIE O NOUA DECLARAȚIE IN CARE SE RECUNOAȘTE IMPORTANȚA URIAȘA A NOULUI SATELIT.

Răspunzînd la numeroase cereri de a comenta lansarea de către Uniunea Sovietică a noului satelit, Anne Wheaton, secretar adjunct al Casei Albe pentru problemele presei, a dat citire la conferința de presă din 4 noiembrie unei declarații în care se spune că guvernul S. U. A. „analizează foarte amănunțit" știrea lansării noului satelit atît din punct de vedere al dezvoltării tehnicii rachetelor, cît și din punct de vedere al marii sale importanțe științifice.

Răspunzînd la întrebările corespondenților, Wheaton a declarat că, în legătură cu această problemă, președintele Eisenhower a conferit la 3 noiembrie cu o serie de oameni de știință și persoane oficiale.

Agențiile americane de presă care comentează declarația din 4 noiembrie a Casei Albe consideră că ea este o dovadă că guvernul american acordă o „importanță uriașă" lansării noului satelit, o dovadă că Uniunea Sovietică posedă motoare de rachetă deosebit de puternice și, eventual, și un nou tip de combustibil de rachetă care asigură lansarea unui satelit atît de greu la o înălțime de 1.500 km.

LA MOSCOVA sosesc numeroase delegații

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: Au sosit la Moscova, pentru a participa la sărbătorirea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, delegația Partidului Unității Socialiste din Islanda în frunte cu **Einar Olgeirsson**, președintele partidului.

Delegația Partidului Muncitoresc Progresist din Canada, condusă de **Tin Buck**, secretar-general al C. C. al partidului.

Delegația Partidului Comunist din Tunisia, în frunte cu Mohammed Harmol, secretar al C.C. al partidului.

★

ROMA 5 (Agerpres). — TASS transmite: La invitația C.C. al P.C.U.S., Comitetul Central al Partidului Socialist Italian a adoptat hotărîrea de a trimite la Moscova la sărbătorirea celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie o delegație compusă din Vecchetti și Mazziali, membri ai secretariatului partidului, Venturini, membru al conducerii partidului, Portini și Mennchinelli membri ai C.C.

Sesiunea jubiliară a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 5 (Agerpres). — **TASS transmite:**

Sesiunea jubiliară a Sovietului Suprem al U.R.S.S. consacrată celei de-a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, se va deschide în ziua de 6 noiembrie, ora 10 dimineața, în Palatul Sporturilor din Lujniki în cadrul sesiunii comune a Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților.

ZIARUL ATENIAN „Kathimerini" despre descoperirile arheologilor romîni

ATENA 5 (Agerpres). — **Ziarul atenian „Kathimerini" publică o notă în care se ocupă de activitatea grupurilor de arheologi romîni care efectuează săpături în regiunile București, Ploești, Iași, Galați etc. In notă sînt de asemenea enumerate interesantele descoperiri făcute și care aparțin unor diferite trepte de dezvoltare a civilizației pe teritoriul R.P.R. Aceste descoperiri, scrie ziarul, constituie o importantă contribuție adusă studiului istoriei poporului romîn precum și istoriei multor popoare europene care în emigrările lor au trecut prin Romînia.**

La închiderea ediției

In Adunarea Națională Franceză, Felix Gaillard a obținut votul de investitură

După cum anunță agenția France Presse, Felix Gaillard a obținut investitura cu 337 voturi pentru; contra 173.

GRIGORE PREOTEASA

La 4 noiembrie, în urma unui accident tragic, a încetat din viață Grigore Preoteasa, fiu credincios al clasei muncitoare și al poporului nostru, militant devotat al partidului, membru supleant al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R.

Grigore Preoteasa și-a închinat viața încă din primii ani ai studenției mișcării revoluționare a proletariatului, celor mai înalte năzuințe ale poporului romîn. El s-a născut la 25 august 1915 într-unul din cartierele muncitorești cu veche tradiție revoluționară a Capitalei. Tatăl său era muncitor tipograf la C.F.R., iar mama sa muncitoare la fabrica de țigări. Grigore Preoteasa a cunoscut din copilărie viața grea, plină de suferințe și lupte a proletariatului din țara noastră. Avînd o puternică sete de învățătură, el izbutește, înfrîngînd nenumăratele piedici pe care le întîmpinau fiii oamenilor muncii, să termine liceul în anul 1932 și să urmeze apoi studiile universitare.

Legăturile strînse cu oamenii simpli în mijlocul cărora a crescut, sentimentele sale puternice împotriva nedreptății sociale, îl îndreaptă încă din acești ani către mișcarea revoluționară.

In timpul marilor lupte revoluționare ale muncitorilor de la Grivița, Grigore Preoteasa ia parte activă la acțiunile de ajutorare ale ceferiștilor și intră în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist din Romînia.

In anii cînd sub conducerea Partidului Comunist Romîn, în întreaga țară se desfășura lupta împotriva fascizării Romîniei și pregătirilor războiului antisovietic, Grigore Preoteasa a devenit unul dintre conducătorii tineretului antifascist și ai mișcării studențești democratice din Romînia. Publicist deosebit de talentat, Grigore Preoteasa a participat la redactarea mai multor publicații antifasciste, legale și ilegale, ale Uniunii Tineretului Comunist și Partidului Comunist Romîn.

Arestat în repetate rînduri de organele represive ale regimului burghezo-moșieresc, el a fost condamnat în 1935 de Consiliul de Război și a înfruntat, timp de doi ani și jumătate, viața aspră în închisorile Jilava, Doftana și Craiova.

In 1937—1938, după eliberarea din închisoare, Grigore Preoteasa își continuă activitatea revoluționară, ca membru al Comitetului local București al Partidului Comunist Romîn. Fiind din nou arestat este internat în anii 1940—1944 în lagărele Ciuc, Caracal, Tg.-Jiu.

După eliberarea țării noastre partidul îi încredințează sarcina de redactor-șef al ziarului „Romînia liberă", precum și alte sarcini de răspundere. Intelectual cu o temeinică pregătire, devotat ideilor marxist-leniniste, el a desfășurat o activitate rodnică pentru dezvoltarea și înflorirea culturii țării noastre.

In 1956 Grigore Preoteasa este numit ministru al Afacerilor Externe și desfășoară o activitate neobosită pentru promovarea politicii de pace a partidului și guvernului.

La Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn, Grigore Preoteasa este ales membru al C.C. al P.M.R., iar în iulie 1957 Plenara C.C. al P.M.R. îl alege membru supleant al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, avînd sub îndrumarea sa sectoarele culturii, propagandei și agitației.

Pentru meritele sale deosebite, Grigore Preoteasa a fost distins cu înalte ordine și medalii ale Republicii Populare Romîne.

Prin moartea iubitului nostru tovarăș Grigore Preoteasa clasa muncitoare, intelectualitatea progresistă din țara noastră, poporul romîn, pierd un fiu credincios, iar Partidul Muncitoresc Romîn și statul democrat-popular un conducător de seamă.

Amintirea lui Grigore Preoteasa va rămîne neștearsă în inimile noastre.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMINE

Capitala Sovietică în preajma marii sărbători

Piața Roșie a devenit locul de întîlnire — fără o înțelegere prealabilă — a tuturor străinilor care vizitează în aceste zile țara Sovietelor. Auzi aici vorbindu-se nenumărate limbi. Vezi francezi, chinezi, americani, englezi, iugoslavi, italieni, cehi, romîni etc. și bineînțeles oameni sovietici din toate colțurile Uniunii. Aici, în inima Moscovei, unde peste cîteva zile va avea loc tradiționala demonstrație de 7 Noiembrie, se simte parcă mai intens apropierea marii sărbători. De altfel, în Moscova totul vorbește de sărbătoare. Ziarele publică multe știri care vorbesc despre realizările științei sovietice, despre succesele colectivelor uzinelor, minelor, șantierelor de construcție și colhozurilor. Au avut loc și continuă să se desfășoare sesiuni științifice închinate marii aniversări. In vitrinele librăriilor, aproape toate cărțile poartă eticheta „NOVINKA" — NOUTATE. Intr-adevăr, cine a urmărit librăriile moscovite în ultimile săptămîni, are certa senzație a unei adevărate avalanșe de cărți noi cu care editurile, întîmpinînd marea aniversare, au copleșit pe cititori.

Cred că nu greșesc spunînd că, în cea mai mare parte acestea sînt lucrări de istorie — dar sînt prezente și toate genurile de lucrări literare; nu lipsesc nici gravele tomuri nici cărțile ilustrate pentru copii. Locuitorul Moscovei nu pare însă speriat de această adevărată ofensivă editorială. Fiecare librărie este în permanență aglomerată și oamenii pleacă literalmente cu teancuri întregi de „NOVINKI" sub braț. Sărbătoarea o simți și în aceste pachete cu cărți și în forfota sporită și veselă a mulțimii, o simți în aglomerația din toate genurile de magazine, în febrilitatea și plăcerea cu care oamenii își fac toate micile și marile cumpărături pentru sărbătoare. O simți în fața ghișeelor de expediere a telegramelor (un ziar din Moscova anunța că deja din săptămîna trecută erau expediate zilnic cca. 100.000 telegrame de felicitare), în abundența premierelor teatrale și cinematografice sau în munca celor care zi și noapte decorează orașul.

Foarte mulți moscoviți sărbătoresc anul acesta 7 Noiembrie în locuințe noi. Dacă la întoarcerea în țară cineva mi-ar cere să-i rezum în două cuvinte ce e nou la Moscova i-aș răspunde: se construiește. Se pare că astăzi aceasta este nota cea mai caracteristică a marelui oraș. Primul lucru care m-a izbit în primul drum făcut prin Moscova imediat după sosire, de la Gara Kiev spre oraș, a fost numărul neobișnuit de mare de mașini încărcate cu material de construcție, camioane basculante, betoniere, camioane puternice cu una sau două remorci încărcate cu „pereți" — elemente prefabricate. O singură cifră este concludentă: în anii acestui cincinal în Moscova vor fi date în folosință 72 de locuințe noi la fiecare mie de locuitori.

In aceste zile la Moscova, în tăcere, mari mulțimi de oameni, ordonați, își așteaptă rîndul la intrarea în mausoleul lui Lenin și Stalin. Alături de delegațiile de partid și guvernamentale, sindicale etc. venite la Moscova, depun la porțile mausoleului coroane și jerbe de flori, colectivele uzinelor, universităților, organizațiile comsomoliste etc. Zilele trecute o asemenea coroană a fost depusă de grupul studenților și aspiranților romîni de la Școala superioară de partid și de la Academia de științe sociale din Moscova.

La pregătirile în cinstea marelui jubileu participă cu bucurie și romînii care se află prezenți la Moscova. Acum cîteva zile a avut loc în sala coloanelor a Casei Sindicatelor o seară festivă internațională în care gazdele au fost studenții străini care învață la Moscova, iar oaspeți tinerii sovietici. La această seară participanții au ascultat povestirea secretarei personale a lui Lenin despre figura marelui conducător al revoluției. Un frumos succes a repurtat orchestra de estradă a studenților și aspiranților romîni din Moscova.

Corespondență telefonică din Moscova

Moscova în preajma marii sărbători nu poate fi bineînțeles despărțită de sputnik. Sputnikul și Laika, deși atît de depărtați de noi, sînt totuși prezenți pretutindeni. Am văzut în urmă cu o săptămînă, în piața Manejului, pregătindu-se un car alegoric pentru demonstrație: un mare glob pămîntesc înconjurat de un inel metalic pe care o mică bilă mobilă închipuia primul satelit artificial. Acum, constructorii carului adaptează probabil globului un nou inel, și mai mare...

Ceea ce m-a izbit în mod deosebit în convorbirile cu tineretul moscovit este competența deosebită cu care discută probleme tehnice și științifice legate de sputnik.

Duminică Moscova a fost orașul poeziei. In zeci de librării sute de poeți s-au întîlnit cu cititorii, au recitat din versurile lor, și-au semnat volumele, au răspuns întrebărilor. Seara în trei mari piețe ale Moscovei au avut loc serbări ale poeziei și multe din stihurile care au răsunat în această zi au fost închinate noilor locuitori ai cosmosului: sputnicilor. Sub semnătura unor poeți sovietici consacrați sau debutanți aproape toate ziarele centrale din Moscova au publicat poezii despre cele două „luni" sovietice. In „VECERNAIA MOSCVA" a apărut poezia lui Alexandr Bezîminski a cărei ultimă strofă mi-a tradus-o colegul meu, Gh. Dolgu:

Un nou semnal în univers
răsună
In vorbe puține — o epocă,
— 'ntreagă
Grozav se simte cățelul din
lună
Și prost — a lui Dulles —
pleiadă.

In fiecare seară Moscova apare mai luminoasă mai împodobită decît în seara precedentă. Jocurile de lumini, lozincile luminoase, ghirlandele de becuri cu neon sînt elementele centrale ale pregătirii pentru zilele de sărbătoare. Pentru serbările din seara zilei de 7 Noiembrie este pregătită o iluminație feerică. Un ziar anunța că lungimea ghirlandelor de becuri colorate din piețe și din parcuri va fi de peste 40 de km.

Trăind în aceste zile la Moscova înțelegi și simți mai bine că pe cerul omenirii există o stea mai strălucitoare decît orice altă lumină.

Este steaua roșie din vîrful Kremlinului.

MIHAIL CERNEA

5 noiembrie 1957

In Comitetul Politic O.N.U.

Problema dezarmării — în centrul atenției

NEW YORK 5 (Agerpres). — După cum s-a anunțat, de cîteva zile au început în Comitetul Politic discuțiile în legătură cu rezoluțiile propuse în problema dezarmării. Ca și în trecut puterile occidentale au manifestat în mod vădit tendința de a impune cu ajutorul unei majorități, obținute prin cunoscutele metode de presiune, adoptarea rezoluției propuse de Statele Unite pe baza unor condiții inacceptabile și ultimative prezentate de acestea.

In ședința din după-amiaza zilei de 4 noiembrie reprezentantul U.R.S.S., Vasili Kuznețov, a făcut o importantă declarație în numele guvernului sovietic.

Uniunea Sovietică consideră că problema dezarmării trebuie să se găsească în permanență în centrul atenției statelor lumii și trebuie să se asigure ca la discutarea și formularea hotărîrilor în această problemă de cea mai mare importanță a contemporaneității să poată participa toate statele, atît cele mari cît și cele mici.

Din această cauză Uniunea Sovietică a propus să se treacă examinarea problemei dezarmării unui organ reprezentativ mai larg al O.N.U. — Comisiei permanente a O.N.U. pentru dezarmare — din care să facă parte toate statele membre ale O.N.U.

Guvernul sovietic consideră că toate încercările de a folosi subcomitetul pentru dezarmare în scopul unei activități rodnice au fost cu totul epuizate. In aceste condiții guvernul sovietic nu vede sensul ca să participe în viitor la lucrările Comisiei pentru dezarmare și a Subcomitetului ei. Pornind de la aceasta guvernul sovietic declară că nu va mai participa la Comisia O.N.U. pentru dezarmare și la Subcomitetul ei în componența lor actuală.

Există toate posibilitățile de a se obține rezolvarea rapidă a problemelor dezarmării. Propunerile Uniunii Sovietice prezentate spre examinare celei de-a 12-a sesiuni a Adunării Generale deschid calea în vederea luării imediate a unor măsuri practice în domeniul dezarmării. Ele propun încetarea imediată a experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen; asumarea angajamentului de a renunța la folosirea acestei arme de exterminare în masă; înfăptuirea unei reduceri considerabile a forțelor armate, armamentelor și cheltuielilor militare; lichidarea bazelor militare de pe teritorii străine și stabilirea unui control internațional corespunzător asupra acestor măsuri.

După declarația reprezentantului U.R.S.S. a luat cuvîntul delegatul Angliei, Noble. El s-a pronunțat nu numai împotriva propunerii sovietice cu privire la crearea unei comisii permanente a O.N.U. pentru dezarmare formate din reprezentanții tuturor statelor membre ale O.N.U., ci și împotriva propunerii Indiei cu privire la lărgirea componenței actualului subcomitet.

A luat apoi cuvîntul în numele delegației romîne Silviu Brucan.

Trecînd la examinarea proiectului de rezoluție propus de S.U.A. și de alte 23 de țări, proiect care nu contribuie cu nimic la apropierea părerilor și la satisfacerea intereselor părților, Brucan a spus: „Acceptarea acestui proiect ar avea numai efecte negative asupra dezarmării. In loc de a opri cursa înarmărilor, ca un rezultat imediat, ea ar încuraja cheltuieli militare uriașe și noi eforturi de a descoperi arme de exterminare. In loc de a netezi calea pentru un acord, această rezoluție se pune de-a curmezișul ei, în loc de a crea un climat favorabil pentru un asemenea acord, ea este menită să-l facă și mai ostil.

Imprejurările actuale cer ca la aceste discuții și în luarea hotărîrilor să predomine un puternic simț de răspundere și impun abordarea realistă a problemelor în discuție în general și a problemei dezarmării în special.

Delegația romînă speră că acest simț de răspundere va predomina în hotărîrile pe care ea le va lua și că se va găsi o soluție care să permită unirea eforturilor în vederea continuării cu succes a negocierilor în problema dezarmării".

Delegatul Cehoslovaciei, Vaclav David, a criticat proiectul de rezoluție al puterilor occidentale.

Delegatul Iugoslaviei, Prica a subliniat că adoptarea cu o majoritate mecanică de voturi a proiectului de rezoluție care oglindește un singur punct de vedere nu poate în nici un caz să contribuie la un progres în problema dezarmării.

Delegatul S.U.A., Lodge, a declarat că continuarea experimentării armei nucleare este necesară pentru apărarea „lumii libere" și că de aceea S.U.A. se pronunță împotriva tuturor rezoluțiilor care propun încetarea imediată a acestor experiențe. Lodge s-a pronunțat împotriva tuturor celorlalte propuneri ale Uniunii Sovietice fără să se deranjeze să caute vreun argument în apărarea poziției sale.

Reprezentantul Siriei, Zein Ed Din, care a luat apoi cuvîntul, s-a pronunțat pentru o asemenea modificare a comisiei O. N. U. pentru dezarmare care să asigure reprezentarea maximă a statelor membre ale O.N.U., participarea largă la lucrările ei a țărilor mici și mijlocii și ca ședințele ei să fie publice.

Apoi V. V. Kuznețov, reprezentantul U.R.S.S., a făcut scurte observații.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. TIPARUL Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii I. V. Stalin". STAS 3452 — 52